

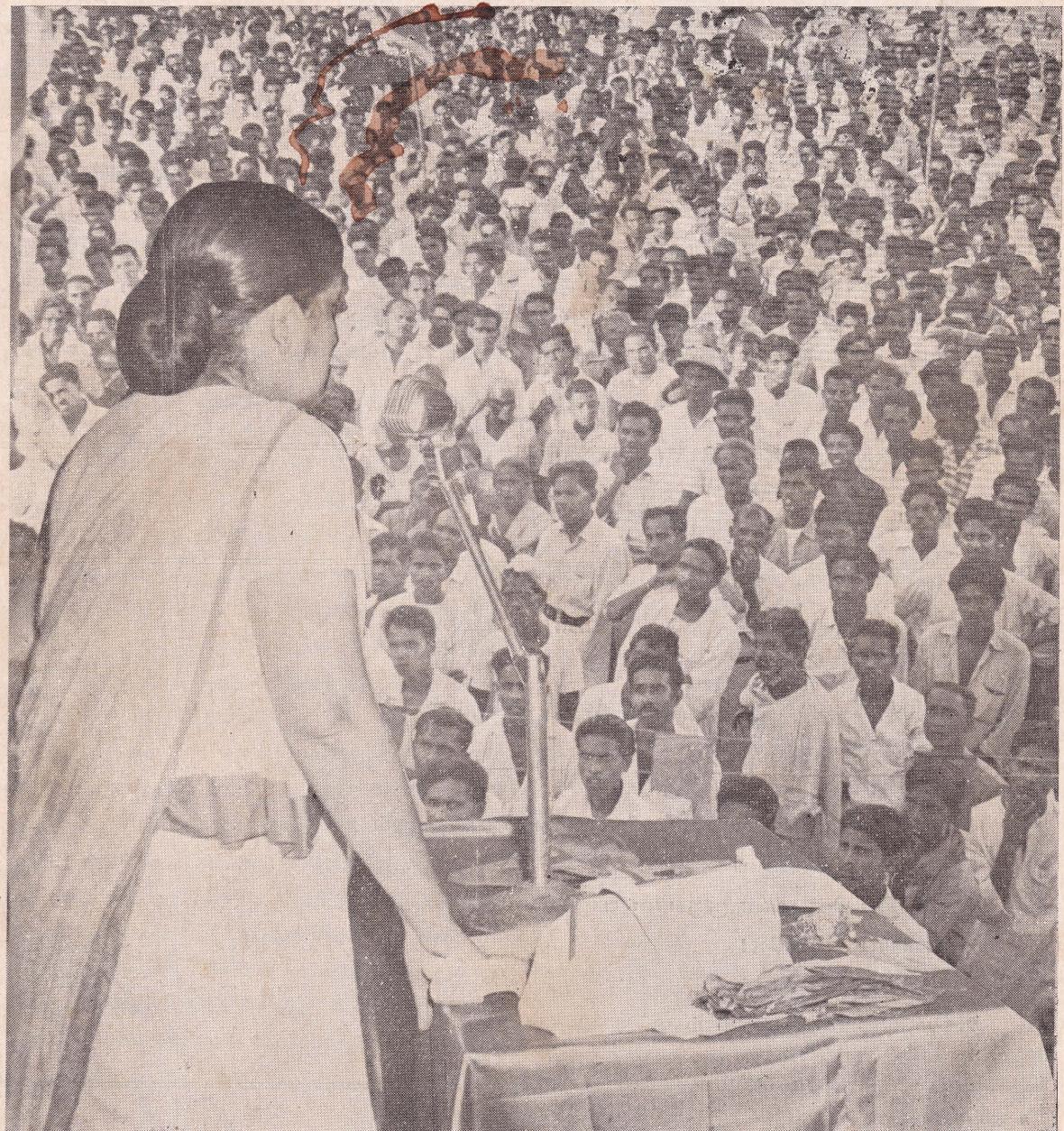
நீங்கள் நீங்கள்

அரசாங்க சமாச்சாரப் பகுதியால் வெளியிடப்பட்டது

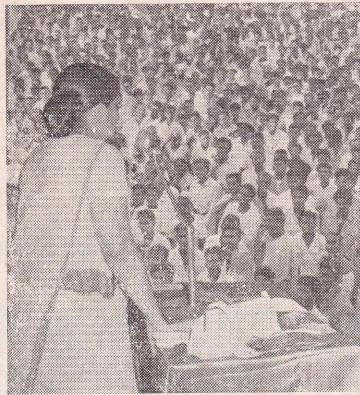
மலர்: 14 இதழ்: 5

ஏப்பிற்பி 1962

விலை: சதம் 15

அட்டைப்படம்

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டுக்கு முன்பு தொழிலாளர்கள் அடிமைகளிலும் மோசமாகக் கருதப்பட்டார்கள். வேலைக்குச் சென்றுல் எதுவித ஒய்வு மில்லாமல் 24 மணித்தியாலங் களும் வேலை செய்யவேண்டிய நிலை அந்தக் காலத்தி விருந்தது. இதைச் சிக்கமுடியாத தொழிலாளர் 1886 ம் ஆண்டில் சிக்காகோ என்ற நகரத்தில் தமது நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கோரி ஒரு பெரிய ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்தனர். எட்டு மணித்தியால் வேலை, எட்டுமணித்தியால் நித்திரை, எட்டுமணித்தியால் ஒய்வு வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தார்கள். இதை எனைய நாடுகளி

லுள்ள தொழிலாளர்களும் வரவேற்று தொடர்ந்து கிளர்ச்சி செய்து வெற்றிகண்டனர். இந்த ஆர்ப்பாட்டம் ஆரம்பித்த நாளான மே தினம் இப்போது உலகெங்குமுள்ள தொழிலாளர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தினத்தன்று தொழிலாளர் தமது முன்னேற்றத்துக்கான புதிய திட்டங்களையும், குறைபாடுகளையும், கோரிக்கைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இலங்கையிலுள்ள சில அரசியல் கட்சிகள் இதை வருடந் தோறும் கொண்டாடி வருகின்றன. இவ்வருட மே தினத் தன்று அரசாங்கக் கட்சியான ஸ்ரீலெங்கா சுதந்திரக்கட்சித் தொழிலாளர்கள் முன்னிலையில் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா பேசுவதை அட்டைப்படம் அலங்கரிக்கிறது. (பிரதமரின் பேச்சை மே இதழில் காணக).

பொருளாடக்கம்

	பக்கம்
1. சுதந்திரட்டத்தை முறியடித்து நாட்டைக் காத்தோம் ..	3
2. ஓரே தேசியத் திருநாள் ..	5
3. ஈழத்தில் சாரணீயம் ..	6
4. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹும்சர் வாழ்க்கையும் உபதோழம் ..	9
5. இலங்கை வானைவி ..	13
6. பாரதியாரின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி ..	19
7. வாராஸ் சுபகிருதே ! ..	24
8. பொருளைப் பெரியார் ..	25
9. மட்டக்களப்புச் சரித்திரம் ..	28

சுதித்திப்பத்தை முறியடித்து நாட்டைக் காத்தோம் பிரதம மந்திரி செனற் சபையில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுச் சுருக்கம்

“ சோதிடர்களும், சில எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதி களும், சுதிகாரர்களும் அரசாங்கத்தை நேட்டி நடந்தவடிக்கையால் வீழ்த்தும் முயற்சியில் தோல்வி அடைந்து விட்டார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் பின்வகை உண்டுபண்ணி அதன்மூலம் அதனைக் கவிழ்த்துவிடலாம் என்று நினைக்கின்றனர். மந்திரி மாரிடையே இரு கோஷ்டிகள் இருப்பதாகவும் அவர்கள் கூறிவருகிறார்கள். மந்திரி சபையில் பின்வகை இருப்பதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; இவை எல்லாம் வெறும் நப்பாசைகள். இன்று மந்திரி சபையும் அரசாங்கமும் தாம் அங்கீரித்துள்ள கொள்கைகளை அழுல் நடத்தும் திடசங்கற்பத்தில் சற்றும் உறுதிகுன்றது நிற்கின்றன.”

இவ்வாறு பிரதம மந்திரி திருமதி ஸ்ரீமா பண்டாரநாயக்கா 14.3.62 புதன்கிழமை சென்ட் சபைக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார். இராணுவச்சதி மசோதா — (கிரிமினல் சட்ட (விசேஷ) ஏற்பாடு மசோதா) சம்பந்தமாக நடைபெற்ற விவாதத்தின்போதே அவர் அவ்வாறு கூறினார். அவர் மேலும் பேசியதாவது :—

இந்த மசோதா பற்றி ஜனப் பிரதிநிதிகள் சபையில் நீண்ட விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இரண்டாவது வாசிப்பின் போதும் கொமிட்டி நிலையிலும் இவ்விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இந்தச் சபையிலும்கூடக் கடந்த மூன்று தினங்களாக நாங்கள் இதுபற்றி விவாதித்துவருகிறோம்.

சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒரு ஜனநாயக நாட்டின் சட்டத்திற்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் முரண்ணவகையில் சில அசாதாரணமான சட்ட ஏற்பாடுகள் இம்மசோதாவில் இருப்பதாகக் கூறி எதிர்க்கின்றனர். உண்மைதான். சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினருக்குப் பிடிக்காத சில ஏற்பாடுகள் மசோதாவில் இருக்கக்கூடும். ஆனால் எம்மை எதிர்நோக்கிய அசாதாரணமான நிலையைச் சமாளிக்க இந்த மசோதாவைப் புகுத்தும்படி நேரிட்டது. இந்த அசாதாரண நிலையில் ஒரு ஜனநாயக அரசின் கீழ் நிலவேண்டிய ஜனநாயக உரிமைகள் எல்லா வற்றுக்குமே முடிவேற்படலாம் என்ற பேராபத்துத் தோன்றியது.

தலைவர் அவர்களே! இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தை அழிக்க முயல்கிறது என்று கூச்சலிடும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் இந்த இராணுவச்சதி வெற்றி அடைந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்பார்களோ என்ற கேள்வி என் மனதில் எழுகிறது. அதை அறிய எனக்கு ஆசை. இராணுவச்சதி வெற்றிபெற்றிருந்தால் அவர்களில் பலர் இவ்விதம் கூச்சலிடுப் பேச விரும்பி இருக்கமாட்டார்கள். இன்னும் சிலர் பேசத் துணிந்திருக்கமாட்டார்கள்.

தலைவர் அவர்களே! நாம் சிறிது திரும்பிப் பார்ப்போம். 1948 ம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றது விருந்து பதவியில் இருந்த அரசாங்கத்துக்குப் பதிலாக 1956 ல் காலன்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கத்தை இந்நாட்டு மக்கள் ஆட்சிப்பீட்டத் தமர்த்தினார்கள். அந்த அரசாங்கம் எவ்வித ஒசையுமில்லாமல் ஒரு புரட்சியை நாட்டில் நடத்தியது. அதிகாரம் பொது மக்கள் கைக்கு மாறியது. ஒரு சில சலுகை பெற்ற குடும்பங்களே அனுபவித்துவந்த வசதிகள் அப்பொது மக்களுக்கும் கிடைக்கலாயிற்று.

இந்தச் சலுகை பெற்ற வகுப்பினர் நாட்டில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களை விரும்பவில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்துக்குத் தடைகளையும் இன்னல்களையும் விளைக்கத் தொடங்கினர். பாரானுமன்றத்தில் சூடு அவர்கள் சகல முற்போக்கான நடவடிக்கைகளையும் எதிர்த்தனர். அவர்கள் விளைத்த இவ்வின்னல்கள் ஓரளவு அரசாங்கத்தைப் பாதிக்கவே செய்தன. ஆனால் அவர்கள் எண்ணிய அளவுக்கு இது நிகழ்வில்லை. ஆகவே அவர்கள் வேறுவழியில்லாமல் பிரதம மந்திரி அவர்களைக் கொல்லச் சதி செய்தார்கள். அவரை நீக்குவது மூலம் அவரது கொள்கைகளுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்கலாம் என்று அவர்கள் நம்பினர். இதினும் அவர்கள் ஓரளவு தற்காலை வெற்றி பெற்றார்கள். அரசாங்கத்தை வீழ்த்தி நாட்டில் குழப்பமும் ஏற்பட்டது. ஆனால் மிகச் சொற்பகாலம்தான் இந்நிலை நீடித்தது.

1960 ம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் இந்நாட்டு மக்கள் ஸ்ரீ வங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு இந்நாட்டை ஆரும் அதிகாரத்தை அளித்து, காலன்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்காவின் கொள்கைகளை அமுல் நடத்தும் படி பண்டத்தார்கள். தேர்தல் முடிவுகள் காலன்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்காவின் இலட்சியங்களை மக்கள் அங்கீரிக்கின்றனர் என்பதை நன்கு காட்டினார். அவர்கள் இந்த இலட்சியங்களுக்கே வோட்டனித்தனர். சிலர் கூறியவாறு அவர்கள் கண்ணீரைக் கண்டு கலங்கி வோட்டனிக்கவில்லை. திரு. பண்டாரநாயக்காவின் கொள்கைகளை இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினர். எனது அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த நாட் தொடக்கம் பல முன்னேற்றமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. பாராஞ்சமன்றத்துக்கு உள்ளும் வெளியிலும் பெரும் எதிர்ப்பைச் சமாளித்து இந்த நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்தோம்.

கடந்த 18 மாதங்களில் எங்களுக்கு மிகவும் பாரதாராமான கஷ்டங்களும் எதிர்ப்பும் பிறபோக்குச் சக்திகளால் ஏற்பட்டது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனாலும் பொது மக்களின் நாமைக்கான பல காரியங்களை எங்களால் நிறைவேற்றமுடிந்தது. பிறபோக்கு சக்திகளுக்கு எங்களை சட்ட ரீதியான முறைகளால், அரசியற் சட்டத்துக்கு உட்பட்ட முறைகளால் ஒழிக்க முடியாது என்பது தெரிந்து போயிற்று. ஆகவே சட்டத்துக்குப் புறம்பான சட்ட விரோதமான முறைகளால் அரசாங்கத்தை ஒழிக்க அவர்கள் திட்டமிட்டனர். சுருங்கக்கூறினால் வாக்குச் சீட்டுக்குப் பதிலாக துப்பாக்கி ரவையைப் புகுத்துதற்கு அவர்கள் முயன்றார்கள். 1962, ஜூவரி 27 ந் தேதியன்று நாம் ஒரு தேசிய வீழ்ச்சியின் எல்லையில் நின்றேரும். ஒரு சில மணி நேரத்தில் அரசாங்கம் விழுத்தப்படும் என்ற செய்தி எமக்கு எட்டியது. நாம் விரைந்து நடவடிக்கை எடுத்து அவ்விதம் அரசாங்கத்தை விழுத்த எண்ணியவர்கள் எல்லோரையும் சிறைப்பிடித் தோம். அதன் மூலம் நாட்டைக் குழப்பத் திலிருந்து காப்பாற்றினோம்.

இந்தச் சதிகாரர் அரசாங்கத்தைச் சட்டரீதியான முறையில் ஜனநாயக முறைகளை அனுசரித்து முறியடிக்க முயலவில்லை. அவர்கள் தமது முயற்சியில் வெற்றி பெற்றிருந்தால் அரசாங்கம் மட்டும் அழிந்திருக்காது. ஜனநாயகமே ஒழிந்து போயிருக்கும்.

பொதுமக்கள்—தொழிலாளரும் விவசாயிகளும் மீண்டும் அடிமைநிலைக்குத் தள்ளப் பட்டிருப்பார்கள். மந்திரிமாரும் மட்டுமல்ல, சில இடங்களித் தலைவர்களும் கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பார்கள். பொது மக்களும் ஈவிரக்க மில்லாமல் நடத்தப்பட்டிருப்பார்கள்; இல்லாவிட்டால் 65,000 துப்பாக்கி ரவைகளைச் சதிகாரர் ஏன் எடுத்திருக்கவேண்டும்?

1956 தொடக்கம் நடைபெற்ற சம்பவங்களைத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது சோதிடர்களைவிட அரசியல் வாதிகள் சரியான ஆளுடம்சொல்லி இருப்பதைக் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் காலன்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்கா ஆட்சி கவியும் என்று கூறப்பட்டது. அவர்கள் சொன்ன அந்தக் காலத்தில் திரு. பண்டாரநாயக்காவின் கொலை நடைபெற்றது. எமது அரசாங்கம் 18 மாதங்களே பதவியிலிருக்கும் என்றும் ஆளுடம் சொல்லப்பட்டது. இராணுவச் சதி வெற்றி பெற்றி ருந்தால்—அது வெற்றிக்கு மிக அருகாமையில் வந்த ஒரு சதியாகும்—இந்த ஆளுடம் எத்துணை உண்மையானதாக ஆகியிருக்கும்?

இந்த இராணுவ சதிக்குப் பல மாதங்களுக்கு முன்னர் தொடக்கம் பல அரசியல் கட்சித்தலைவர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கும்படி போதித்தார்கள். இராணுவச் சதியில் ஈடுபட்ட இராணுவ, பொலிஸ் அதிகாரிகள் இப்பேச்சுகளால் தூண்டப்பட்டு இந்த இராணுவப் புரட்சிக்கு வித்திட்டு இருக்கக்கூடும்.

எனது பேச்சை முடிக்கு முன்னர் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க முனை ந்த குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பதில் எங்களுடன் சேர்ந்து உழைக்குமாறு அழைக்க விரும்புகிறேன்.

எங்களது அரசாங்கம் உங்களுக்குப் பிடிக்காதிருக்கலாம். ஆனால் ஜனநாயகத்தின் எதிர் காலத்துக்காக, ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பவர்களாகவும் காப்பாற்றுபவர்களாகவும் உங்களை வர்ணித்துக் கொள்ளும் நீங்கள், இவர்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பதில் உதவிபுரியுங்கள். எதிர்காலத்தில் உங்களுக்கும் இதேபோன்ற இன்னை நிகழலாம். ஆகவே குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் இவ்வரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை ஆதரியங்கள்.

ஓரே தேசியத் திருநாள்

[வ. பொன்னம்பலம், எம். ஏ.,]

உலகில் மிகப் பழமை வாய்ந்த மக்கள் கூட்டங்களுள் இலங்கையர் சமூகமும் ஒன்றாகும். 2500 ஆண்டுகள் வரை உரிமை கொண்டாடத்தக்க தெவிவான் வரலாற்றுச் சாதனைகள் எமது தாய்த் திருநாட்டிற்கு உண்டு. ஆசியாக் கண்டத்தின் பிரசித்திபெற்ற இரு நாடுகள் தீண்மூம் இந்தியா வுமாகும். இவ்விரு நாடுகளின் கலை, கலாச்சார மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் ஒன்றை இன்னேன்று பாதித்ததோடு நின்று விடாமல் பல பெரிய சிறிய நாடுகளிலுங்கூட தமது முத்திரையை பண்பாடு தோய்த்துப் பதித்துள்ளன. இலங்கையும் இப்பொது விதித்து விலக்கன்று.

இந்திய உப கண்டம் முழுமையிலும் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சூரியனைக் கொண்டு காலத்தைக் கணக்கிடும் முறையை வழக்கிலிருந்தது. இதையே, “சுவரமானம்” என்று அழைப்பார். சூரியன் மேட இராசிக்கு வருங்காலத்தை சித்திரை என்று அழைத்தனர். “சுவரமான” முறைப் படிக்கு ஓர் ஆண்டை பன்னிரண்டு திங்களாகப் பிரித்து கணக்கிட்டனர். சித்திரைத் திங்கள் “வசந்த ருது” வசந்த காலத்துடன் ஆரம்ப மாகின்றது. இந்துக்கள் என்போர் சிந்து நதியின் பெயர் தாங்கி ஓர் பொதுப் பண்பு வாழ்க்கை முறை யொன்றை ஏற்று வாழ்ந்தவர்களே.

இந்தியாவிலிருந்து தத்துவம், வாழ்க்கை முறைகள் கடல் கடந்து சென்ற மக்களுடன் ஒட்டிச் சென்று இந்தோனேசியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சிற்பாகத் தளைத்து ஒங்கியது.

மூல்லீம் மத்தைப் பின்பற்றும் இந்தோனேசிய மக்கள் மதத்தால் மூல்லீமகள் எனினும் இந்தோனேசிய மாதா இந்தியாவின் இலையளாகவே காட்சியளிக்கிறார்கள். இந்துச் சம்பிரதாயங்கள் நிலவும் இந்தோனேசிய மக்கள் மத்தியில் வசந்தகால வருகையை சித்திரை முதல் நாளன்று, இனிப்பு கசப்புப் பண்டங்களைத் தயாரித்து “சர்க்கரையும் வேம்புங் கலந்தது தான் மனித வாழ்வு” என்பதை நினைவுட்டும் வகையில் கொண்டாடுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

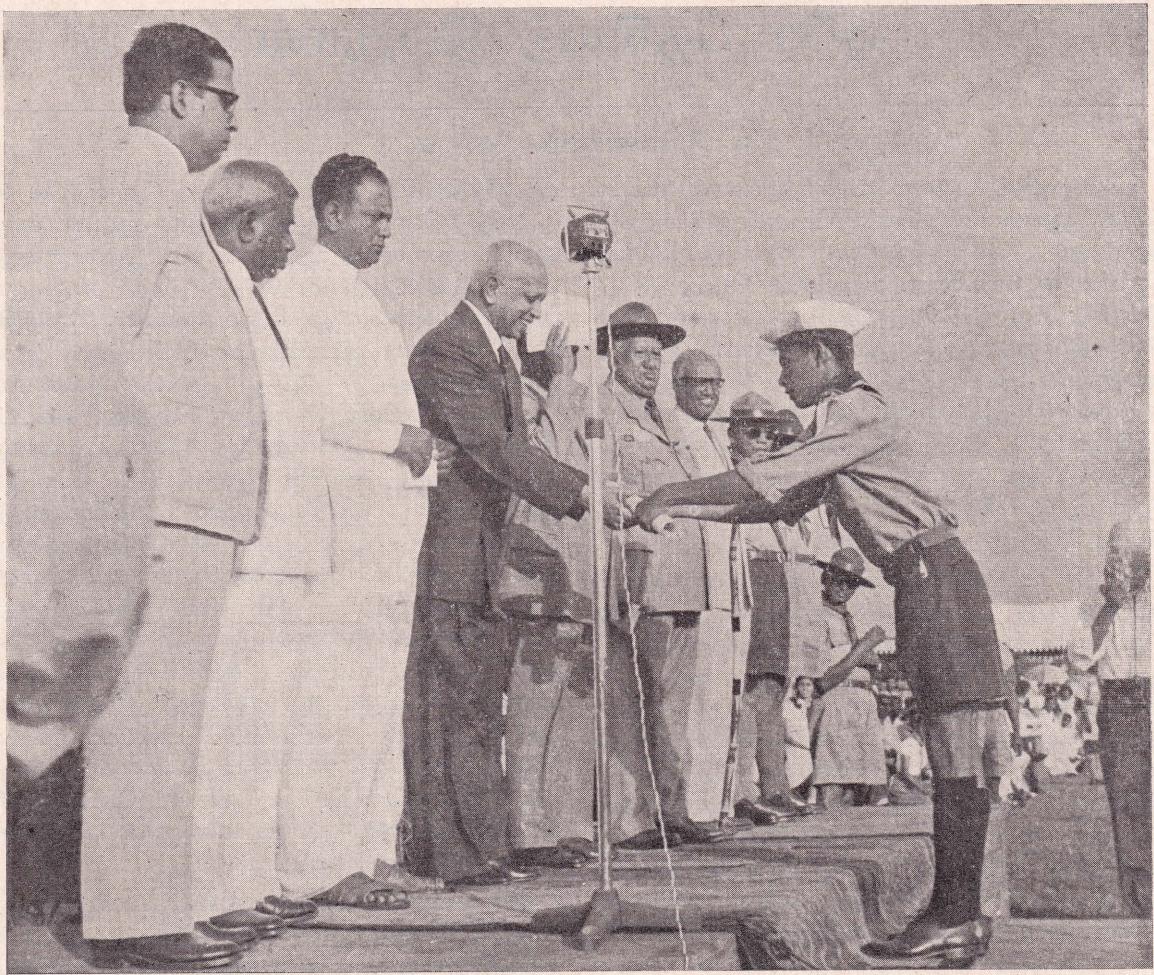
இலங்கையில் வாழும் பெரும் பகுதி மக்களினமாகிய பெனத்தர்களும் தமிழ்ப்பேசும் இந்துக்களும் கொண்டாடும் ஒரே யொரு பொது நாள் புத்தாண்டு

விழாவேயாகும். இலங்கை மக்கள் தொகையில் 90 சதவிகிதத்தினர் தனி வாழ்விலும் குடும்ப வாழ்விலும் என் சமூக உறவிலுங்கூட இந்நாளுக்குத் தரும் முக்கியத்துவம் வேறு எந்த நாளுக்கும் தருகின்றார்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை. சுதந்திர தின விழாவை விட தேசம் அங்கீகரிக்கும் இசை மொழிப்பாகுபாடு கடந்த ஐக்கியச் சின்னமாக புத்தாண்டு விளங்குகின்றது. விடுதலை அடையா நிலையிலுங்கூட இந்நாளுக்குத் தரும் முக்கியத்துவம் எமது பண்பின் பெருமையை உணர்த்தி ஐக்கியத்தின் அவசியத்தையும் நினைவுடேத்து வந்துள்ளது. இடங்களுள் சிவனேனிடாதமலை, சிறிபாதமாகவும், ஆதாயின் சிகரமாகவும் கொண்டாடப் படுகின்றது. கதிர்காமம் கூட இந்து, பெனத்த, மூல்லீம் ஐக்கியத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. கண்டிப் பெரகரா கதிரேசன் பவனியில் முன்செல்ல கொண்டாடப் படுகின்றது. “சாது சாது” என்ற ஒலியும் “அரோகரா” என்ற ஒலியும் இனைந்து ஒலிக்கும் நாட்களும் இடங்களும் இலங்கையில் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், தேசியத் தின மென்று கொண்டாடப்படும் ஒரே நாள் புத்தாண்டு விழாவேயாகும்.

450 ஆண்டுகள் அந்திய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்து விடுதலை பெற்ற இலங்கை விடுதலை பெற்ற நாளை சுதந்திரதினம் என்று அழைக்கின்றது. எனினும் அரசியல் துறையில் உரிமை பெருத் சுட்டங்களும் கருத்து வேறுபாடுகளோடுங்கூட மறுக்காது கொண்டாடக் கூடிய ஒரே தேசியத்திருநாள் இப்புத்தாண்டு நாளாகும். மொழியிருமை, பிரஜாஹிருமை போன்ற பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்பட்டோர் ஓர் அரசியல் தினத்தைக் கொண்டாடத் தயங்கலாம். ஆனால், புத்தாண்டு விழாவை டக்கமை மறந்த ஒரு பொதுப் பண்பு நாளாக அனுஷ்டிப்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

புத்தாண்டு விழா, பழம் பஞ்சாங்கம் டோய் புதிய பஞ்சாங்கம் வாங்கும் தினமாகவும் மூட நம்பிக்கை களுடன் பல சமயச் சடங்குகளைக் கொண்ட நாளாகவும் இருப்பதால் சில “பகுத்தறி சிங்கங்கள்” இத்தினத்தை ஆயிய மாயை என்றும் கரிநாள் என்றும் எதிர்ப்புக் காட்ட முயல்வதைக் காண்கின்றோம். அவர்கள் சுட்டிக் காட்டும் காரணங்களை

(24 ம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கையில் சாரணீயத்தின் பொன்விழாவைக் கொண்டாடு முகமாக கொழும்புக் குதிரைப் பந்தயத்திடலில் பெற்றுவரி மாதம் நடைபெற்ற ஜம்போரியின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்து வந்த செய்திகளிலொன்றை முன்னாள் மகாதேசாதிபதி சேர். ஒவிவர் குணாதிலக்க ஓர் சாரணைச் சிறுவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்.

நாழத்தில் சாரணீயம்

(தெல்லியூர் திரு. செ. நடராசா)

உலகிலே சாதி சமய நிற மொழி வேறுபாடுகளை எனதுவுமின்றி சகோதரத்துவ அடிப்படையில் நிலைப் பெற்று பல்கிப் பெருகிவரும் பேரியக்கம் சாரணீயமாகும். “தெள்ளிய ஆவின் சிறுபழத்தொருவிதை—மன்னர்க்கிருக்கும் நிழலாகுமே” என்னும் கூற்றுப்படி மர்களது வாழ்விலே மகத்தான் பெரும்பணிகளை இவ்வியக்கம் ஆற்றக்கூடிய தன்மையை இன்று அடைந்துவிட்டது. எங்கோ ஒரு சிறிய இடத்தில் தனியொருவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த

இயக்கமானது இன்று சுமார் எண்பதிற்கும்காண தேசங்களில் கோடிக்கணக்கான இளைஞரைக் கவர்ந்து தன்மால் ஈர்த்துக் கொண்டதுடன் உலக மக்களுக்கு உதவிபுரியும் அரும்பெரும் இயக்கமென கொண்டாடவும் படுகின்றதென்றால் இதற்குமேல் எடுத்துக் கூறுதற்கு என்னுள்ளது!

உலகிலே அரசியல் சிக்கல்களால் பேதப்பட்டு, அபிப்பிராயங்களை வேறு வேறுக்க கெண்டு தமது வாழ்வையே அல்லோல கல்லோலப்படுத்தி மக்கள்

சிதறி நிற்கும் காலத்தில், சமாதானத்தை வளர்த்து சகோதர நாடுகளுக்குள் நல்லெண்ணத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஊட்டி—யுத்த அபாயங்களைத் தவிர்த்து—மக்களை சந்தோஷமாக வாழ்வைக்கப் பாடுபடும் நோக்குடன் பிறந்த அரசியல் தாபனமாய ஐக்கிய நாடுகள் சங்கத்திலும் பார்க்க, இதே உன்னத நோக்குகளுடன் சகோதரத்துவ அடிப்படையில்—அன்புப் பினைப்பில் கட்டுண்டு இளமை முதல் இதற்குரிய பயிற்சியின முறைப்படி பெற்று உயர் நிலை பெற்று வருவது சாரணீயமோகும். உலகி அன்னள் எந்த இயக்கத்திலும் பார்க்க, படிப்படியாக செல்வாக்கும் செழுமையும் அடைந்துவரும் பேரியக்கம் இதுவாகும். ஜம்பத்து நான்காண்டுகளுக்கு முன்னர் பிரித்தானிய நாட்டிலே சாரணீயத் தந்தை பேடன் பவேல் பிராபுவினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வியக்கமானது, இன்று சர்வதேசிய தன்மையை யடைந்துவிட்டது.

சர்வதேசிய தன்மையை இன்று அடைந்து மக்கள் எவ்வோராலும் ஏகோபித்து வாழ்த்தப்படும் இவ்வியக்கமானது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அதன் அமைதிக்கும் ஒழுங்குக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் சற்றேனும் இடர் விளையாவண்ணம் அந்நாட்டை உயர்த்தியும் அதன் வழி சர்வதேசிய நாடுகளை உயர்த்தியும் வருகின்றது.

இன்றைய சிறுவர், நாளை இந்நாட்டின் சிறந்த பிரசைகளாக விளங்குவதற்கு இவ்வியக்கமானது பெரும் தொண்டு ஆற்றுகின்றது. கடவுளுக்கும் தேசத்துக்கும் சமயத்திற்கும் தம் கடமைச்சீச் செய்யவும், உலக நட்பிலும் சகோதரத்துவத்திலும் நம் பிக்கை கொள்வதுடன் செயலில் காட்டி நடக்கவும், சாரணர் விசுவாசப் பிரமாணம்—சட்டவிதிகள் ஆதிய வற்றில் கூறப்பட்டவற்றை திரிகாண சுத்தியாக பின்பற்றி உறுதியுடன் நடக்கவும், அரசியல் குளறப்படி களிலிருந்து விலகி சுதந்தரமாக இருந்து மனித குலத்துக்கு—சீவராசிகளுக்கு தொண்டு செய்யவும், பொதுவாக நற்குடி முறையை இளைஞருக்கு பயிற்றவும் இவ்வியக்கம் பணிபுரிகின்றது. அகில உலக இயக்கமாக இன்று நிலைப்பட்டுள்ள இத்தாடனம் இளஞ்சிறை—ஆன், பெண் யாவருமுப்பட—நல்வழியில் நடாத்துகின்றது.

இத்தகைய சிறந்த இயக்கம் ஈழநாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதையும் அது பாவிப் படர்ந்து—நிலைத்து, இன்று பொன் விழாவைச் சிறக்க கொண்டாடிய வரலாற்றையும் சுருக்கமாக ஈண்டு எடுத்துரைக்க விழைகின்றோம்.

இலங்கையிலே சாரணரியக்கமானது முதன் முதலாக 1912 ம் ஆண்டிலே மாத்தனையில் எவ். ஜி. ஸ்ரீவினாஸ் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மாத்தனைப் பகுதியில் அரசாங்க கட்டுவேலைத்துறை எந்திரா விதியாளராக இவர் கடன்றற்றிய காலையிலேயே இதனைத் தோற்றுவித்தார். இவ்வியக்கத்தின் ஆரம்பம் சிலகாலமாக வெளியிடங்களுக்குத் தெரியாதிருந்தது. இவர் 1914 ம் ஆண்டளவில், கொழும்பிற்கு மாற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, காலிமுக கிறித்தவ தேவாலயத்தில் முதலாவது கொழும்பு சாரணர் படையைத் தோற்றுவித்தார். இதற்குச் சாரணராளராக கொழும்பு “கொமேர்ஷல் கம்பெனி” வர்த்தகதாபானத்தைச் சேர்ந்த ஜோன் ஜங் என்பார் இருந்து தொண்டாற்றினார். அரசாங்க கட்டுவேலைத்துறையைச் சேர்ந்த பி. ஏ. ஆர். ஹியுக்ஸ் என்பாரா கௌரவ செயலாளராகக் கொண்டு மேன்மாகாண சாரணர் சங்கம் இயங்கத் தொடங்கியது. இப்படியாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த இயக்கமானது நாளாவல்டத்தில் பலப்பட்டு பல்வழியிலும் பலகிப் பெருகியது.

மாத்தனைகிறித்தவ தேவாலய கல்லூரியில் 1912 ல் இலங்கையின் முதலாவது சாரணர்படை நிறுவப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 1917 ல் முதலாவது சாரணர் சமமேளனம் நடைபெற்றது. 1920 ம் ஆண்டில் உலக சாரணர் சமமேளனத்தில் இலங்கைச் சாரணர் ஒருவர் கலந்து கொண்டார். 1921 ல் உலக பிரதம சாரணர் பேடன் பவேல் பிரபு தம்பதிகள் இலங்கைக்கு விஜயஞ்செய்த காலையில் அவர்களை வரவேற்கு முகமாக அகில இலங்கை சாரணர் சமமேளனம் ஒன்று நடைபெற்றது. இப்படியாக உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் சாரணர் இயக்கம் பலவேறு தொடர்புகளையும் நாட்டி பல்கிப்பெருகியது. இன்று ஈழநாட்டிலே எல்லாத் துறைகளிலும் 18,500 ற் குதிகமான சாரணீயத் இளைஞரத் தன்பால் கொண்டதாக நிலைபெற்று வளர்ந்துவருகின்றது இவ்வியக்கம். இன்னும் இவ்வியக்கமானது ஈழவளநாட்டிலே பற்றிப் படர்ந்து வருமேயன்றி சிறுக்குடிப்பில்லை. உள்நாட்டுச் சமமேளனங்களுடன் உலக சமமேளனங்களும் நாட்டிலே இவ்வியக்கம் பெருகுதற்கு உறுதுணையாக இருந்தன. நகரங்களில் மட்டுமன்றி நாட்டுப் பகுதிகளிலும் தோட்டப்பகுதிகளிலும் இவ்வியக்கம் வேறுன்றி விட்டது.

அரசாங்கம் இன்று இவ்வியக்கத்துக்கு அளித்து வரும் உதவியும் ஊக்கமும் போற்றத்தக்கது. பாடசாலைகளில் இவ்வியக்கம் வேறுன்றி வளர்தற்கு கல்வித்துறை போதிய ஊக்கமளித்து வருகின்றது.

நல்லெண்ணமும் சமுதாயத் தொண்டு நோக்கு முடைய வள்ளல்களால் இவ்வியக்கத்தின் பொருள் வளமும் இடவளமும் வலுப்பெற்று வந்துள்ளன. இன்னமும் இத்தகைய வளர்ச்சிக்கு இடமுண்டென்பதற்கு போதிய அத்தாட்சிகள் நிறைய இருக்கின்றன.

காட்சிக்காக இல்லாது கருத்தோடு செயல்புரியும் வளம் கொழிக்க இவ்வியக்கம் இன்று பெரும் நிலைமையைடைந்து வருகின்றது. இன்று இவ்வியக்கம் ஈழவளநாட்டிலே நிறுவப்பட்டு ஜம்பதான் குகள் கடந்ததை மக்களுக்கு நினைவுறுத்தி, இவ்வியக்கத்தின் சீர்சிறப்பை எடுத்தோதி, இன்னமும் மக்களது ஏகோபித்த ஆதரவைத் திரட்டுமுகமாக

பொன்விழாவைக் கொண்டாடியது. இலங்கையின் நாடு பக்கங்களிலிருந்தும் எல்லா சாகியங்களையும் சேர்ந்த சாரணர்களும் வழிகாட்டிவாலையரும் கொழும்பிலே இவ்விழாக் கொண்டாட்டத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட சாரணர் சம்மேனனத்தில் கலந்து, தாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றேரும் அடைதற்கு வருகவென அழைத்தார்கள். உலகின் பல நாடுகளிலிருந்தும் சகோதரத்துவ சாரணர் ஈழநாடு வந்து இவ்வைவாங்களிலே கலந்து சிறப்பித்தனர். இப்பொன்விழாவரானது மக்களுள்ளத்திலே இவ்வியக்கத்தின் சீர் வழியைப் புகுத்தியுள்ளதெனக் கூறல் மிகையன்று.

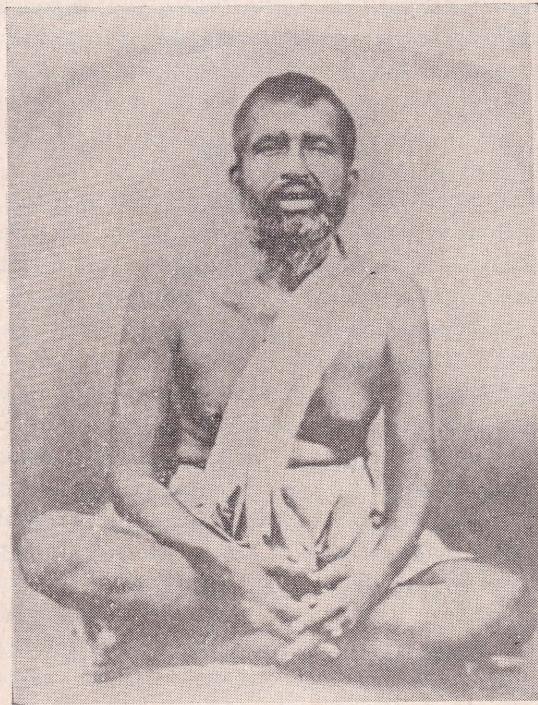
(24 ம் பக்கம் பார்க்க)

சாரணீயத்தின் பொன்விழா சம்பந்தமாக கொழும்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த பொருட்காட்சியின் சாலையாண்று முன்னால் மகாதோஷாதிபதி பார்வையிட்டார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹும்சர் வாழ்க்கையும் உபதேசமும்

[ஸ்ரீமத் சவாமி நியமானந்தா அவர்கள்]

பரமஹும்சரின் 127-வது பிறந்துதனம் மார்ச் மாதம் 8 ந் தேதி வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ணமடத்திலும் பிற இடங்களிலும் விமரிசையாகக்கொண்டாடப் பெற்றது. வெள்ளவத்தையில் ஸ்ரீமத்சவாமி பிரேமாத்மானந்தா தலைமையில் ஒம்ம வளர்த்துப் பூசைநடை பெற்றது. பிரசாதமும் வழங்கப்பெற்றது.

பாரத தேசத்தில் புத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் படித்தவர்கள் என்றுகருதப்பட்டோர் மேல் நாட்டைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தனர். இதன் பலனாக ஆங்கிலக் கல்வி, ஆங்கில நாகரிகம், பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள் இந்திய நாட்டிலே புகுந்தன. இப்புது முறைக்கல்வியினால் இந்திய நாடு தனது பழைய பண்பாடுகளை இழந்து விடுமோ என்று அஞ்சவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மேல் நாட்டுக் கல்விகற்ற இந்துக்கருக்கு தங்கள் முன்னேர்களின் அறிவுரைகள் பிடிக்கவில்லை. இந்து மதத்தின் வழிபாட்டு முறைகள் குருடு நம்பிக்கைகள் என அவர்கள்

நினைத்தனர். ஆதவின் இந்தியா தனது பழைய பண்பாட்டை மாற்றி மேல்நாட்டு நாகரிகத்தை ஏற்றுக்கொள்வதனால் நன்மையுண்டு என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்.

உலகை உய்விக்க வந்த குழந்தை

இந்த சூழ்நிலையிலே வங்காளத்திலே கமார்புகூர் என்ற ஒரு சிறு கிராமத்திலே 1836 ம் ஆண்டு பெரவரி மாதம் 18 ம் திகதி ஒரு குழந்தை பிறந்தது. இதுவே ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹும்சர் என்று உலகை உயவிக்கவந்த குழந்தையாகும். இவர்பிறந்த சட்டர்ஜி வம்சம் ஒரு உத்தமமான குலம். சத்தியத்திற்குக்கட்டுப்பட்ட குடும்பம். இவருடைய தாய் சந்திராமனி தேவியும் தந்தை க்ஷாதிராம் சட்டர்ஜியும் தெய்வபக்தி நிறைந்தவர்கள். அவ்வூர் ஜமீன்தார் ஒரு சமயம் க்ஷாதிராமமே ஒருபொய் வழக்கில் பொய்ச் சாட்சி சொல்லும்படி வேண்டினான். இந்த வேண்டுகோஞ்கு இணங்காததன் காரணமாக ஜமீன்தார் அவருடைய சொத்தையெல்லாம் அபகரித்து விட்டான். இதனால் க்ஷாதிராம் தம்சொந்த ஊராகிய சோழர்ன்ற இடத்தைவிட்டு கமார்க்கருக்குச்சென்று குடியேற நேர்ந்தது. தெய்வ சிந்தனையிலேயே வாழ்ந்த இத்தம்பதிகளுக்கு தெய்வீக்க குழந்தையாகிய ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் அவதரித்தது இயற்கையே. இத்தகைய தெய்வீக்க குழந்தை தமக்குப் பிறக்கப் போவதை தம்பதிகள் இருவரும் அக்காட்சியால் அறிந்திருந்தார்கள்.

கதாதரன் என்ற பெயரிட்ட இக்குழந்தையின் இளமைப் பருவத்திலேயே பல தெய்வீக்ததன்மைகள் காணப்பட்டன. கதாதரன் முக்கியமாகப் புராணக்கதைகளைக் கேட்பதிலும், ஸதோத்திரப் பாக்களைப் பாடம்பண்ணுவதிலும் கருத்தாயிருந்தான். மதசம்பந்தமான நாடகங்களில் நடிப்பதிலும், மண்ணால் விகாரையும் செய்து அத்தெயவங்களைக் கும்பிடுவதிலும் குதாகலமடைவான். தனித்திருந்து தியானம் செய்வதில் அதிகநேரம் செலவழிப்பான். ஸாதுக்களுடன் உறவாடி அவர்களிடத்திலிருந்து உபதேசங்களைப் பெறுவதில் மகிழ்ச்சியடைவான். ஆதவின் பள்ளிப்படிப்பிலே நாட்டம் செல்லவில்லை. கதாதரன் இனிமையாக பகவானைக்குறித்துப் பாடும்பேரது அநேகர் அவனை அனுகிக்கேட்டுக்களிப்

பார்கள். விளையாட்டைப்போல பல அரும்பெருங் காரியங்களைச்செய்து சாதித்ததினால் மற்ற சிறுவர் கனால் போற்றப்பட்டான். இவ்வாறு இளமைப் பருவம் ஆண்ந்தமாகக் கழிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது ஏழாம் ஆண்டில் தந்தையை இழந்தான். இதனால் ஆன்மீக வாழ்வில் கதாதரானுக்கு இருந்த ஆர்வம் அதிகமாயிற்று. இச்சந்தரப்பத்தில் கல்கத் தாவிலிருந்த அவரது தமையனர் ராம்குமார் தன் வேலைக்கு உதவியாக கதாதரனை அழைத்துக்கொண்டார்.

காளிதேவி காட்சி தந்தாள்

கல்கத்தாவிற்கு அருகிலுள்ள தக்ஷணேஸ்வரத்தில் இராணி இராஸ்மணி அம்மையார் காளி கோவில் ஒன்றைக்கட்டுவித்து ராம்குமாரை அங்கு வழி பாட்டுக்கு அமர்த்தினார். கதாதரரும் அங்குசென்று தமது தமையனுக்கு உதவியாக இருந்தார். கதாதரரிடத்துக் காணப்பட்ட தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்த இராணி இராஸ்மணியும் அவருடைய மருமகன் மதுரபாவும் ராம்குமாருக்குப்பிற்கு அவரையே வழிபாட்டு வேலையைக் கவனித்துவர அமர்த்தினார்கள். காளி கோவிலுக்கு அருகிலுள்ள பஞ்சவடியில் இராமகிருஷ்ணர் தமதுசாதனைகளைப் பயின்று ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மேலான அனுபவங்கள் கைவரப் பெற்றார். ஆராதனையின் பெருமது காளியின் சிலை கல்லாக அவருக்குத் தோன்றவில்லை. காளிதேவியை பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டார். அர்ச்சனையின்போது மந்திரத்தின் பொருளை ஆழ உணர்ந்து தேவியின் குணங்களை ஈடுபட்டு, மெய்ம்மறந்து ஒரே நிலையில் நெடுநேரம் நின்று விடுவார். இங்ஙனம் கடுந்தவம் புரிந்த இராம கிருஷ்ணருக்கு காளிதேவியும் ஒரு நாள் காஷித்தந்தாள். தாம் கண்ட முதற்காட்சியை அவரே தம் சீட்ர்களுக்குப் பின்வருமாறு கூறி யிருக்கின்றார் :

“தாயைக் காண முடியவில்லையே என்று என் நெஞ்சில் பொறுக்க முடியாத துணப்பம் இருந்தது. ஈரத்துணியிலுள்ள நீரை முழுதும் பிழிவதற்காக அதை முறுக்குவதைப்போல என் நெஞ்சையும் உள்ளத்தையும் யாரோ பிடித்து இவ்வாறு செய் வதாக உணர்ந்தேன். தாயைக்காணுது போகக் கூடும் என்றங்களைம் என்னைப் பெரிதும் துன் புறுத்தவே நம்பிக்கையற்று வாடிக்கொண்டிருந்தேன். துன்பப்பட்டு இவ்வாறிருப்பதில் நன்மை இல்லையென்று நினைத்தேன். தாயின் கோயிலிலிருந்த கத்தியைத் திடீரென்று பார்த்தேன். உடனே என் உயிரைரமாய்த்துக்கொள்ளத் துணிந்தேன்.

பித்துப் பிடித்தவைனைப்போல ஓடி அதனைப் பற்றி ணேன். உடனே வியக்கத்தக்ககாட்சி கிடைத்தது. நான் உணர்விழந்து விழந்தேன். வெளியுலகில் அப்போது என்னநடந்தது? எப்படி அன்றும் மறு நாளும் கழிந்தன? என்பவை எனக்குத் தெரியா. ஆனால், உள்ளார முன்பு எப்பொழுதும் அனுபவ மில்லாத பேரின்பத்தைக் கண்டேன். தாயை நேராகக் கண்டேன்.”

அவதார புரங்கள்

சில சமயத்தில் இவர்தமக்குத்தாமே அன்னையுடன் பேசுவதைக் கவனித்தவர்கள் இவருடைய மூலை கலங்கிவிட்டதென்று தீர்மானித்தார்கள். இராமகிருஷ்ணருக்குக் கடவுளிடத்து இருந்த அன்பை உணராத உலகத்தவர் அவருடைய செய்கையைப் பார்த்து அவருக்குப்பித்துப் பிடித்து விட்டதென நினைத்தனர். இவருடையசெயலைக் கேள்வியுற்ற சந்திரமணிதேவி வருத்தமற்று தன் அருமைப் புதல்வளை வரவழைத்து அவருக்குத் திருமணம் செய்துமுடிக்க நினைத்தார். இராமகிருஷ்ணரும் இதற்கு உடன்பட்டு தாம் மணக்கவிருக்கும் பெண்ணின் இருப்பிடத்தையும் குறிப்பிட்டார். தமது இருபத்து மூன்றாவது வயதில் ஆறு வயதுடைய சாரதா தேவியாரை மணந்தார். இந்த திருமணத்தால் இராமகிருஷ்ணருடைய ஆன்மீக வாழ்வுக்கு யாதொரு தடையும் ஏற்படவில்லை. அன்னைசாரதா தேவியார் தக்ஷணேஸ்வரம் வந்து அவருக்கு சீடாக இருந்து அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் தொண்டு செய்து வந்தார்.

இராமகிருஷ்ணர் தாந்தரீக முறைகளைக்கையாண்டு சாதனை செய்து இறைவனைப் பல வழிகளில் சென்றடைவதில் வெற்றி கண்டார். இவரது பக்தியை உறுதிப் படுத்தும் பொருட்டும், அவரது அவதார மற்றிமையை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டும், சாஸ்திரங்களின் அர்த்தத்தை அறிவிக்கும் பொருட்டும் தக்கசமயத்தில் வைரவிப்பிராம்மணி என்னுமோர் சந்தியாசினி அவரிடம் தேடி வந்துசேர்ந்தனள். இவள் பக்தியால் சிறந்தவள்; கலைகள் யாவற்றையும் கற்றுணர்ந்தவள்; இராமகிருஷ்ணரின் பிறப்பையறிந்தவள். உண்மையான பக்தியிருந்தால் நமக்குக் குருவையும் மற்றும் வேண்டிய சாதனங்கள் எல்லாவற்றையும் ஈசனே அளித்து நம்மை ஆட்கொள்ளுவான் என்பது தின்னனம். கிடைத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அதே பொருள்பட “அன்னயா சிந்தயந்தோ மாம்யேஜுநைத் பர்யபாலதே தேஷாம் நித்யாபியுக்தானும் யோகக்ஷேமம்வஹாம் ஹும்”

“அன்னியரல்லராய் என்னையே நினைந்து யான் மூட என்னையே உபாசிக்கும் நித்திய யோகி கருடைய யோகக்ஷேமத்தை நான் வழங்குகிறேன்” என்று கூறியுள்ளார்.

இராமகிருஷ்ணருக்கு சர்போஷணையின் பொருட்டு மதுரபாபுவும், ஆத்மபோஷணையின் பொருட்டு வைரவி பிராம்மனையும் வாய்த்தார்கள். இம்மாது இராமகிருஷ்ணருக்கு வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்து, தாந்தரிக்மார்க்கங்களை விளக்கிக்காட்டி அவருக்கு மன உறுதியைவர்த்து, அனைவர்க்கும் அவருடைய குணத்திசயங்களையும், அவதார மற்றிமையையும் எடுத்துரைத்து தகுந்த பண்டிதர்களைக் கொண்டு இராமகிருஷ்ணர் அவதார புருஷர் என்பதை உறுதிப் படுத்தினார்.

இராமகிருஷ்ணருடைய எஞ்சி நின்றநிலையைப் பூர்த்திசெய்ய தோதாபுரி யென்னுமொரு மகான் அவரிடத்து வந்துசேர்ந்தார். இராமகிருஷ்ணரின் பக்தி, விவேகம், வைராக்கியம், சாந்தி, சிரத்தை முதலிய குணங்களைக்கண்டு இவரே அத்வைத முறையை அனுஷ்டிக்கவல்லவர் என்று அவருக்கு அதன் உண்மையை உபதேசித்தார். பிரம்பத்தின் தத்துவத்தையும், அதை அடையும் முறையையும் பிரம்மம் தவிர மற்றவையெல்லாம் மாயையென் பதையும் வேதங்கள் உபநிஷத்துக்கள் முதலிய எல்லாம் அப்பிரம்மத்தையே கூறுகின்றன என் பதையும், நன்கு விளக்கிக்காட்டினார். இவையெல்லாம் கேட்ட இராமகிருஷ்ணர் உபதேசமும் சந்தியாசமும் பெற்றுக்கொண்டு நிர்விகல்ப சமாதியிலிடிக்கடி ஆழ்ந்து ஸ்சிதானந்த ரூபியாய் விளங்கும் பிரம்மத்தையறிந்தார்.

இக்காலங்களிலெல்லாம் இராமகிருஷ்ணர் தம் சாதனையைக் கைவிடாமல் அனுசரித்துவந்தார். சிலசமயத்தில் முகம்மதிய மதத்தை நன்கறியுமாறு முகமதியவேடம் பூண்டு தெய்வத்தை தரிசிப்பார். மற்றுஞ் சிலகாலம் கிறிஸ்துமதத்தை நன்குறைந்து மாதா கோவிலுக்குச்சென்று பரமபுருஷையறிவார். இத் தகைய சாதனைகளால் எல்லாச் சமயங்களும் அறிவு ருத்தும் உண்மை ஒன்றே என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். “யோ யோ யாம் யாம் தனும் பக்தா ஸரத்தயார் சிதுமிச்சதி தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஸரத் தாம் தாமேவ விததாம் யஹும்.”

“என்னை யாசிரயிக்கவேண்டுமென்ற அவாவு டையவர்கள். எவ்விதமாக என்னை வழிபடு கின்றார்களோ அவ்விதமாகவே அவர்களுக்கு நான் காக்ஷி தருகின்றேன்” என்று கூறினார்.

பரமஹம்சரை ஐனங்கள் சித்தரென்று நமப் ஆரம்பித்தனர். அவருடைய பக்தியும், வைராக்கியமும், விவேகமும் எல்லோருக்கும் பெரும்வியப் பையுண்டாக்கின. சம்சாரசாகரத்தில் தத்தளிப்பவர் களும், நமது மதத்தின் உண்மையையறியாது அன்னிய மதத்தைத் தழுவினவர்களும் வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் நம்பிக்கையற்று ஸ்வயுத்தி கொண்டு பெரியோர்களின் அனுஷ்டானங்களை விட்டு புதிதாக சமாஜங்கள் ஆரம்பித்தவர்களும் அவரை வந்து அடைந்தனர். இராமகிருஷ்ணருடைய தொண்டர்களில் முக்கியமானவர்கள் பிரம்ம சமாஜத்தின் பெருந்தலைவரான கேஷப்சந்திரசென் பிரதாப் சந்திர மகும்தார், கிரீஷ் சந்திரகோஷ், மஹேந்திரநாத் குப்தா, துர்காசரண் நாக் முதலியோராவர்.

ஒரு நாள் த்ரைலோக்ய நாதர் என்ற பக்தர் பரமஹம்சரை நோக்கி “ஸ்வாமி ! இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இருந்து இன்பங்களை யனுபவித்துக் கொண்டு பகவானை யடைய முடியாதோ ? வித்யாநி திபோன்ற மகான்கள் கிரஹஸ்தாச்சரமத்திலிருந்து கொண்டே நற்கதியடைந்தார்களோ ? ” என்று வினவ, அதற்கவர் அளித்த பதில் : “அன்பரே ! உத்தமன் உண்மையாக நமது உள்ளங்கவர்ந்திருப்பின் மற்றென்றையும் இந்த மனம் சிறிதேனும் மதியாது. மதவன் பாதங்களில் மனத்தை வைத் தோர்க்கு பெண்ணைசையும், பொன்னைசையும், மண்ணைசையும் கொடுந் தீபோல இருக்கும். பேரும் புகழும் ஒரு பொருளாகப் புலப்படாது. திரிகரணத் தாலுமவனைத் தொழுவதிலேயே கண்ணுங்கருத் துமாயிருப்போம். கரும்பின்பால் குடித்தவர் களுக்குக் கள்ளிப்பால் ருசியாயிருக்குமோ ? ” என்று கூறினார்.

சிஷ்யர்கள்

இராமகிருஷ்ணருடைய கவர்ச்சி பல இளைஞர்களை அவரிடத்துக் கொண்டு வந்தது. இவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் சுவாமி விவேகானந்தரும், பிரம்மானந்தரும் ஆவர். வித்தியாசாகர் போன்ற சீர்த்திவாய்ந்த பண்டிதர்களும் பரமஹம் சரித்து வந்தனர். ஒரு நாள் வித்யாசாகர் பாமலூரும் சரித்து, “பரம குருவே ! வித்தை என்றால் என்ன வென்று எங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றோம்” என்று வேண்ட, அதற்கு அவர் பின்வருமாறு பகன்றார் :

“நான்கு சாஸ்திரங்களையும் மாசறக்கற்றேனை யினும் ஒருவனைக் கற்றேனென்று கூறமுடியாது. பருந்து ஆகாயத்தை யளாவிப் பறக்கினும்

சேற்றினுட் கிடக்கும் நண்டின் மேல்லவோ அதுநோக்கங்கொண்டிருக்கிறது. ஜிவாத்ம பரமாத்ம சொருபங்களை எடுத்துரைத்து, பிரம்மத்தைப் பற்றிய ஞானத்தை நன்றாக எடுத்துரைத்து நம்மைக் கொண்டு பரமாத்மாவிடத்திற் சேர்க்கும் வித்தையே சரியான வித்தையாகும். பிரகிருதியாகிய அசத்தும், ஜீவனைகிய சத்தும் அப்பரமாத்மாவின் சர்ரமெனப் படும். அந்த பரமாத்மாவே சரிரி. சித்தும் அசித்தும் ஸ்தாலமாகவும் சூக்ஷ்மமாகவும் இருக்கின்றன. ஸ்தால தசைதான் இந்த பூமியின் விகாரங்களும் ஜீவகோடிகளும். நமது சர்ரத்தின் பால்யமும் யெளவன்மும் சரிரியாகிய ஆத்மாவைப் பாதிப்பதில்லை. சர்ரமாகிய சித் அசித் என்பவை களின் சூக்ஷ்ம தசையும் ஸ்தால தசையும் சரிரியாகிய அவரைப் பாதிப்பதில்லை. இச்சர்ரா-சரிரி சம்பந்தத்தை கில உதாரணங்களைக்கொண்டு அறியலாம். மாம்பழுத்தினின்று அதனுடைய வாசனையைப் பிரிக்குமுடியாது. அதேபோல் பரமாத்மாவைவிட்டு ஜீவாத்மா தனியாயிருக்கமுடியாது. அதனுலேயே அவனை “ உயிருக்கு உயிராயிருப்பவன் ” என்று கூறுகின்றோம். ஸ்ரஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்க ளொல்லாம் அவருடைய லீலகளே. மயில் தன் இஷ்டப்பட்டகாலத்துச் சிறை விரித்தாடுவதும், மற்ற காலத்தில் சிறை மூடிக்கொள்வதும்போல பகவான் தனக்கு இச்சையுள்ள காலத்து லீலைன் பொருட்டுச் சிறை விரித்தாடுவதே ஸ்ரஷ்டி. சிலந்தி கூடுகட்டி அக்கட்டைத்தானே மறுபடியும் உட்கொள்ளுவதுபோல் ஈசனும் பிரளய காலத்தில் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொள்கிறன். ஆகையால் அவன் ஒருவனே உண்மையான பரம பொருள். ஆயிரம் பேரிட்டமைப்பினும் உள்ள வன் ஒருவனே. அவனே எல்லாவற்றிலுமிருக்கிறன். சர்வவியாபியாயும், சர்வாந்தரர்யாமியாயும், ஸர்வகல்யாண குணங்களுடன் சூடியவனுயிருக்கிறன்.”

இவைகளைக்கேட்ட சிலர், “ பகவானைங்குமிருக்கிற னென்று சொல்லுகிறீர்களே ! கெட்ட வஸ்துக்களிடத்திலும் கெட்ட மஷ்யர்களிடத்திலும் இருக்கின்றன என்று சந்தேகங்கொண்டனர். அதற்குப் பரமஹம்சர், “ எங்குமிருந்தாலுமவன் ஒன்றிலுமொட்டுக்கிறதில்லை. சூரியன் எல்லா வஸ்துக்களிலும் பிரகாசிக்கிறன். ஆயினும் வஸ்துகளின் நன்மையுந் தீமையுமவைனச் சேருவதில்லை ! ”

ஸஸ்வர ஸர்வபூதானும்
ஶ்ருத்தே ஶோ
அர்ஜான திஷ்டதிப்ராமயன்
ஸர்வபூதானி
யந்தர ரூடானி மாயயா.

“ அர்ஜானு, ஸஸ்வரன் உயிர்களையெல்லாம் உடல் என்னும் யந்திரத்திலேற்றி மாயையினால் ஆட்டிக் கொண்டு அவைகளின் உள்ளத்திலிருக்கின்றன. ” என்று பகவான் கீதையில் கூறினார்.

“ இம்மாதிரியாக பாவபுண்ணியம் தோறங்களிலொட்டாமல் எங்கும் வினங்குகிறன். ஒரு விளக்கையேற்றிவைத்தால் அதன் வெளிச்சம் அறை முழுதும் பரவுவதைப்போல அந்த மூலமாகிய ஒரு புருஷனே எங்கும் பிரகாசிக்கிறன். உள்ளாயிருக்கும் செல்வத்தையறியாமலே அந்த பூமிமேற் சஞ்சிக்கும் மனிதர்கள்போல், தினந்தோறும் ஸ்வாப்தி காலத்தில் பரமாத்மாவையடைந்ததும், பரமாத்மாவையடைந்தோமென்று ஜனங்களாறிகிறதில்லை.”

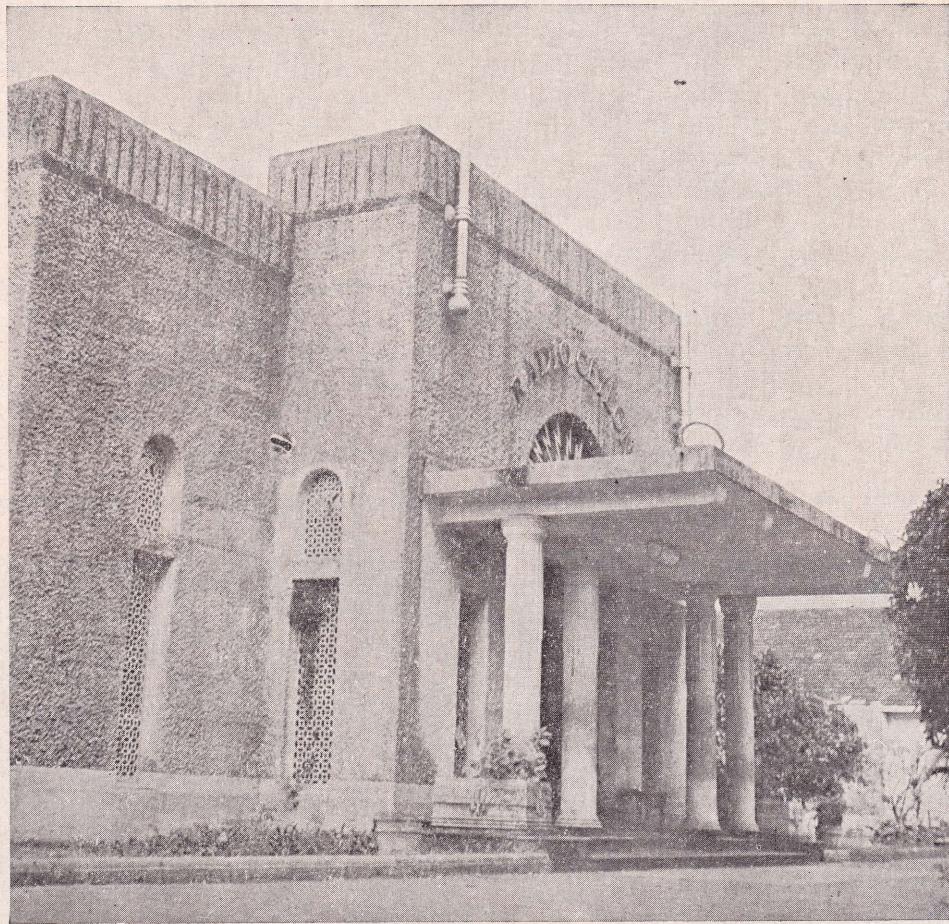
துன்பத்திற்குக்காரணம்

சில சீடர்கள் பகவான் அவுதாரங்கள் எடுத்திருக்கிறபடியால் அவருக்குப் பிறப்பிறப்பும் உண்டன் கே? என்று வினாவு, பரமஹம்சர் பிரம்மத்தின் நித்தியத்தையும் மற்ற ரகசியங்களையும் எடுத்துரைத்தார். பிரம்மத்தை நாம் குணத்தோடு கூடிய அநேக தெய்வமாகப் பூஜித்தபோதும் அஃது உண்மையில் மனதிற்கெட்டாதது; வார்த்தைகளுக்கடங்காதது; வேதங்களாலும் அவனைமுழுதும் எடுத்துரைக்க முடியயில்லை.

“ யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே
அப்ராப்யமன்ஸாஸ்ரஹ ”

—அது கால அனவு, இடத்தினாலும் முதலிய அளவுகள் யாவற்றையும் கடந்தது; கருத்திற்கிசையாதது; காரணமுமதுவே; காரியமுமதுவே. இங்நனமுள்ள தெய்வத்தை நாம் நம்பியே நமஸ்கரிக்கவேண்டும். எல்லோரும் பிரத்யக்ஷமாகக் காண முடியாததால் வேதங்களையும் பெரியோர்களின் வாக்குகளையுமே நம்பவேண்டும். அவரைத் தர்க்கத்தினால் தெரிந்து கொள்ள முடியாது” என்றார்.

“ நாம் துன்பத்திற்குள்ளாவதற்குக் காரணம் ” நாம் ” என்ற அகங்காரத்துடனுழைப்பதுதான்.
(31 ம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கை வாரெனி நிலையத்தின் முன்வாசல்.

இலங்கை வாரெனி

(இலங்கை வாரெனி நேயர்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி அதிகாரி திரு. பி. பயிள்யூ. எஸ். பெரேரா எழுதுவது)

1923 ம் ஆண்டில்—அதாவது ஐரோப்பாவில் ஒவி பரப்பு அங்குரார்ப்பணஞ் செய்து வைக்கப்பட்ட மூன்றே மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்—இலங்கை தந் திப் போக்குவரத்துப் பகுதியிலூல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது ஒலிபரப்புப் பரிசீலகங்கள் விரைவில் வெற்றியீடித் தந்தன. அதே ஆண்டில், கைப்பற்றப் பட்ட ஒரு ஜர்மன் நீர் மூழ்கிக்கப்பலிலிருந்த ஒரு வாரெனிலிப் பெட்டியைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய ஒவி பெருக்கியின் உதவியுடன் பிரதான தந்திப் போக்குவரத்துக் கந்தோரின் ஒரு சிறிய அறையிலிருந்து “கிராமபோன்” சங்கீதம் ஒலிபரப்

ப்பட்டது. ஒலிபரப்புச் சேவையை ஆரம்பிப்பது பற்றியும் அதற்கிருக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடுகள் பற்றியும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க தபாற் கந்தோர்கள் தலைமை அதிபதியைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழு உடனடியாகவே நியமனஞ் செய்யப்பட்டது. தபாற் கந்தோர்கள் தலைமை அதிபதியைத் தலைவராகவும் பத்திரிகை, வாரெனிலிச் சங்கம், மின் சார வர்த்தகம், வர்த்தக சம்மேளனம் பொவிஸ் பகுதி ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் ஐவரை அங்கத் தவர்களாகவும் கொண்ட ஒரு சபை மூலமாக அரசாங்கம் ஒலிபரப்பை அனுமதித்து கட்டுப்படுத்தலா

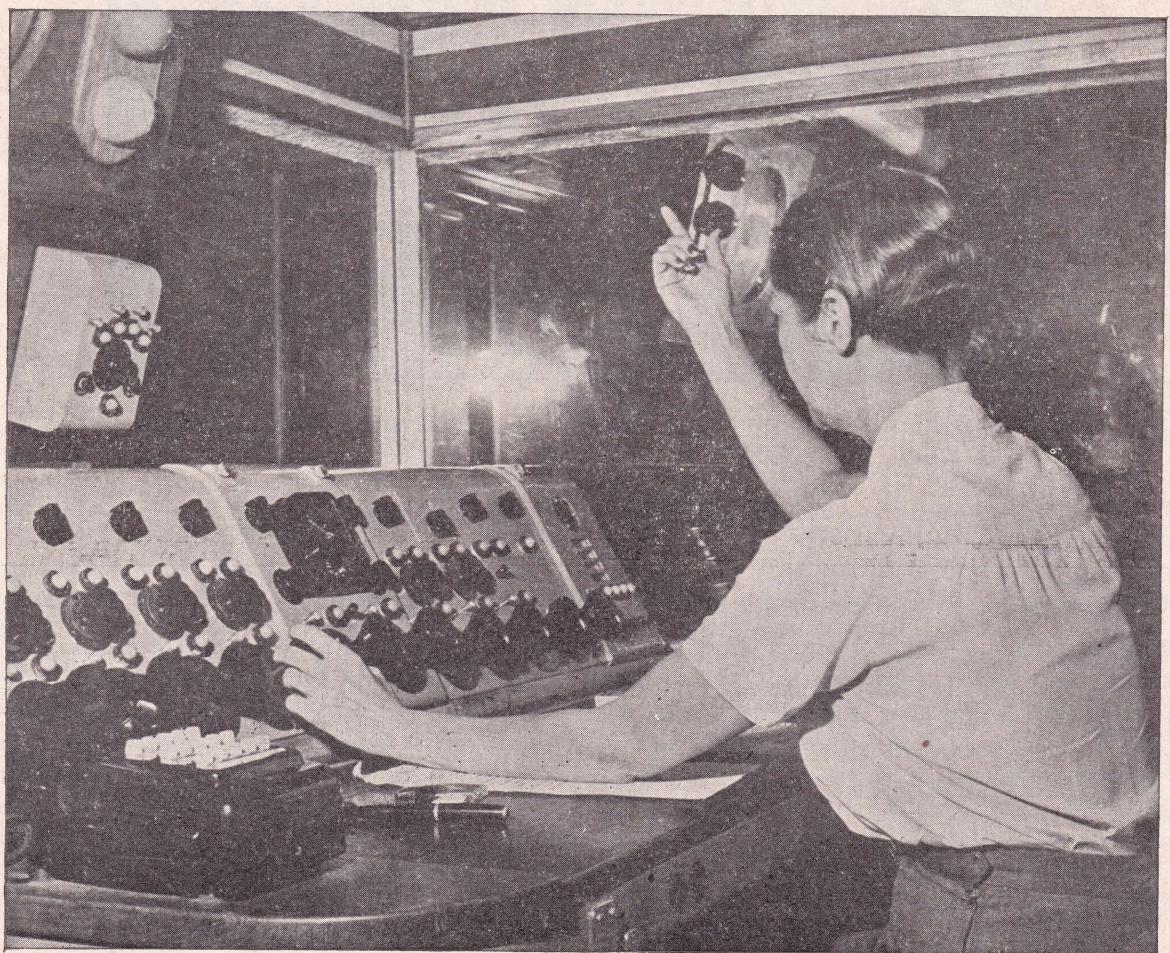
மென்றும் அரசாங்கமே கொண்டு நடாத்தவேண்டிய அவசியமில்லை யென்றும் இக்குழு சிபார்சு செய்தது. இச்சிபார்சுகள் அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசி அவர்களால் அங்கீரிக்கப்பட்டன. 1924, மே மாதம் 24 ந் திகதியன்று பத்திரிகைகளுக்கு விடுக்கப்பட்ட அறிக்கை யொன்று இவ்வங்கீகாரத்தைப் பிரகடனப்படுத்திற்று. 1924, ஜூலை மாதம் 1 ந் திகதி தொடக்கம் ஒலிபரப்புக்குக் கிடைக்கக் கூடிய விஷயதானங்களைப் பொறுத்து வாரமொன்றுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று தடவை நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப் பட்டன. செய்திகள், உலக நேர சமிக்ஞைகள், கால நிலை அறிக்கைகள் முதலியன சீக்கிரமே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் குறைந்த சக்தியையுடைய ஒரு சிறிய பரிசார்த்தக் கருவியை நம்பியிருந்த

ஒரு நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பப்பேற்று. இயக்குநர் விஷக்களை அழுத்தி சுத்தத்தையும் அலைகளையும் அவதானிக்கிறார்.

ஒலிபெருக்கியின் திறமையும் ஒலிபரப்பக்கூடிய தூரமும் தவிர்க்க முடியாத வாறு வரையறுக்கப்பட்டி ருந்தன. இந்த பரிசார்த்தக் கட்டம், மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் குறைவான கால அளவில் அதாவது 1925, டிசெம்பர் மாதம் 16 ந் திகதியன்று ஒரு ஒழுங்கான வாணைவிச் சேவையை ஆரம்பிக்க உதவிபுரிந்தது.

வாணைவியின் வளர்ச்சி

இரண்டாவது உலக யுத்தத்துக்குப்பின் வாணைவிப் பெட்டி ஒரு வீட்டின் ஆடம்பரப் பொருளௌனக் கருதப்படவில்லை. பற்றாரி வாணைவிப் பெட்டிகள் விற்பனைக்கு வந்ததும், 1950 ல் சில முக்கிய நகரங்களில் “நிடிபியூஷன்” சேவை ஏற்படுத்தப்பட்டதும் வாணைவி துரிதமாக வளர்ச்சியடைவதற்

கான பிரதான காரணங்களாகும். இலங்கை மக்களின் எழுத்தறிவு துரிதமாக அதிகரித்ததும் இவ்வளர்ச்சிக்கொரு காரணமாகும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. இக்காரணங்களிற் பெரும்பாலானவை இரண்டு விதமான தன்மைகளைச் செய்துள்ளன என்று கூறலாம். உதாரணமாக மக்களின் எழுத்தறிவு வளர்ச்சி, ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து கொள்ளவும், வெவ்வேறு கருத்துக்கள், மொழிகள், வாழ்க்கை முறைகள், கலாசாரம் முதலிய வற்றை அறிந்து கொள்ளவும் உதவி புரிந்துள்ளது. இக்காரணத்துக்கு ஒரு வானேலிப்பெட்டியே மிக

வும் சிறந்த சாதனமாகும். மறுபுறத்தில், வானேலிப் பெட்டிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது, அதிக மதிகமான மக்களுக்குக் கல்வியறிலுட்டவும் இதரதேசங்களைப்பற்றிய தகவல்களை அவர்களுக்களிக்கவும் இவை எல்லா வற்றையும் விட அதிகமாக அவர்களுக்குப் பொழுது போக்களிக்கவும் உதவி புரிந்துள்ளது. இன்று ஒரு குடிசையிலும் பிரதான வீதிகளின் நடை பரதத்தைகள், அமைக்கப்பட்டுள்ள வியாபாரதானங்களிலும் வானேலிப் பெட்டிகளை சர்வசாதாரணமாகக் காணலாம்.

1960 டிசெம்பர் வரை நாட்டின் பல பிரிவுகளிலும் இருந்த வானேலிப் பெட்டிகள் பற்றிய விபரம்

1960 டிசெம்பர்

வரை மதிப்பிடப்

பட்ட வானேலிப்

பெட்டிகளின் சதவீதம்

மொத்தத்

தொகை

ஒவ்வொரு 100

குடும்பத்துக்கும்

எத்தனை பெட்டி

கள் என்பது

மாவட்டம்

மாவட்டம்	வரை மதிப்பிடப் பட்ட வானேலிப் பெட்டிகளின் சதவீதம் மொத்தத் தொகை	ஒவ்வொரு 100 குடும்பத்துக்கும் எத்தனை பெட்டி கள் என்பது
கொழும்பு 109,354 .. 31.40 .. 404,000 .. 27.07	
கன்னித்துறை 20,040 .. 5.94 .. 125,000 .. 16.03	
கண்டிடி 41,370 .. 12.26 .. 200,000 .. 20.69	
மாத்தனை 6,600 .. 1.96 .. 48,000 .. 13.75	
நுவரெலியா 12,840 .. 3.80 .. 77,000 .. 16.68	
காவி 16,380 .. 4.85 .. 125,000 .. 13.10	
அம்பாந்தோட்டை 4,410 .. 1.31 .. 46,000 .. 9.59	
மாத்தனை 13,770 .. 4.08 .. 98,000 .. 14.05	
யாழ்ப்பாணம் 16,710 .. 4.95 .. 117,500 .. 14.22	
மண்ணார் 900 .. 0.27 .. 9,500 .. 9.47	
வவுனியா 1,350 .. 0.40 .. 7,500 .. 18.00	
மட்டக்களப்பு 9,090 .. 2.69 .. 63,500 .. 14.31	
திருக்கொண்மலை 2,610 .. 0.77 .. 19,000 .. 13.74	
குருஞ்சைல் 17,100 .. 5.07 .. 148,000 .. 11.55	
சிலைபம் 7,950 .. 2.36 .. 40,500 .. 19.65	
புத்தளம் 1,380 .. 0.41 .. 13,500 .. 10.22	
வதுளை 18,780 .. 5.57 .. 115,500 .. 16.26	
அனுராதபுரம் 10,200 .. 3.02 .. 54,000 .. 18.89	
இரத்தினபுரி 11,100 .. 3.29 .. 100,000 .. 11.10	
கேகாலை 15,540 .. 4.60 .. 117,500 .. 13.22	
இலங்கை பூராவும் 337,477 .. 100.00 .. 1,929,000 .. 17.49	

1960 டிசம்பர் மாதக் கடைசியில் வானேலில், “ரிடிபியூஷன்” அனுமதிப் பத்திரம் பெற்றவர்களின் மொத்தத் தொகை 349,818 ஆக அதிகரித்தது. உண்மையில் இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சாதனயாகும். 1959 ம், 1960 ம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பே இதுவரை பதிவுசெய்யப்பட்ட அதிகரிப்புகளில் மிகவும் உயர்ந்த அதிகரிப்பு பாகும். அவ்வாண்டுகளில் ஏற்பட்ட நிகர அதிகரிப்பு 50 சதவீதத்துக் கதிகமாகுமென மதிப்பிடப்பட்டது.

1959 ம் ஆண்டு துவக்கம் 1960 ம் ஆண்டு வரை வானேலிப்பெட்டி, ரிடிபியூஷன் முதலிய

வற்றிற்கான அனுமதிப் பத்திரங்களின் துரிதமான அதிகரிப்பை அடுத்தபக்கத்திலுள்ள படம் விளக்குகின்றது.

ஒலிபரப்பு இப்பொழுது எவ்வளவுக்கு பிரபலம் மட்டந்திருக்கிறதென்றால் இலங்கையின் முழு சனத்தொகையில் 15 சதவீதத்துக் கதிகமானேர் ஒலிபரப்பைக் கேட்டு ரசிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. மேலும் வருடாவருடம் 30,000 துவக்கம் 36,000 வானேலிப் பெட்டிகள் மக்களால் வாங்கப்படுகின்றன.

துரிதமான இவ்வளர்ச்சியின் பிறிதொரு சவாரசியமான அம்சம் அது எவ்வாறு கிராம மக்களின்

இல்லங்களில் பிரவேசித்த தென்பது. வானைலிப் பெட்டிகள் பல பிரிவுகளிலும் விநியோகிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காட்டும் படத்தில் இதைக் காணலாம். அனுமதிப்பத்திரக் கட்டணமின்றி கிட்டத்தட்ட 2000 வானைலிப் பெட்டிகளை பல பாடசாலைகள், சனசமூக நிலையங்கள், கிராமாபிலிருத்திச் சங்கங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், செவிடர் குருடர் பாடசாலைகள் முதலிய வற்றிற்கும் இவ்விதமான இதர ஸ்தாபனங்களுக்கும் வழங்கியதைக் கொண்டு அரசாங்கமும் இதனை ஊக்குவித்தது. இவ்வித ஸ்தாபனங்களுக்கு வானைலிப் பெட்டிகளை இலவசமாக விநியோகஞ்செய்யும் இத்திட்டம் 1953 ல் நியமனஞ்செய்யப்பெற்ற வானைலிக் கமிஷனின் ஆலோசனையின் பேரில் கைவிடப்பட்டது. பெரும்பாலும் ஈரவிப்பு “பற்றரி” களால் இயங்கும் இவ்வானைலிப் பெட்டிகளை தன்னிலையில் வைத்திருத்தல் தந்திப் போக்குவரத்துப் பகுதிக்கு அதிக செலவை யுண்டுபண்ணுகிற தென்பதே இதற்கான காரணமாகும். ஆயினும் அரசாங்கம் வானைலிப் பெட்டித் தொழிலை ஆரம்பித்ததும் இன்னும் பல வானைலிப் பெட்டிகளை இலவசமாகக் கொடுக்கவும் குறைந்த விலைக்கு விற்கவும் முடியுமென நம்பப்படுகிறது. ஐப்பானில் உள்ளதைப்போல், இலங்கை வானைலி நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமே பெறக்கூடிய தனி அலை வானைலிப் பெட்டிகளைத் தயாரிப்பதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. இதனால் வானைலிப் பெட்டியின் உற்பத்திச் செலவு பெரிதும் குறையும்.

நிர்வாக அமைப்பு

சாதாரணமாக “இலங்கை வானைலி” என்ற மைக்கப்படும் ஒலிபரப்புப் பகுதி கல்வி, ஒலிபரப்பு அமைச்சின் ஒர் அங்கமாகும். ஒலிபரப்பு மா அதிபதியே இப்பகுதியின் தலைவராவார். பொறியியல் நிகழ்ச்சிகள், நிர்வாகம் முதலிய விசேஷ துறைகளில் இதர உத்தியோகத்தர்கள் இவருக்கு உதவி புரிகின்றார்கள். இப்பகுதியில் கடமையாற்றும் உத்தியோகத்தர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை சுமார் 700 ஆகும். இப்பகுதி இரண்டு ஒலிபரப்பு சேவைகளை நடாத்தி வருகின்றது. தேசிய ஒலிபரப்புச் சேவையும் வர்த்தக ஒலிபரப்புச் சேவையுமே இவை. இவ்விரு சேவைகளினதும் நோக்கங்களும் இலட்சயங்களும் ஒன்றுக் கொன்று மாறு பட்டவை. தேசிய ஒலிப்பரப்புச் சேவை கல்வியறிவுடேவதிலும் தகவல்களை வழங்குவதிலும் முக்கியமாக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வதோடு பொழுது போக்குக்கான அம்சங்களையும் ஒலிபரப்புகின்றது. வர்த்தக சேவை வர்த்தக விளம்பரங்களையும் அவற்றை சங்கீதத்தையும் அளிக்கின்றது. ஒரு சேவையின் நடவடிக்கைகள் மற்ற சேவையின் செல்வாக்கை சீர் கெடுத்து விடாமலிருக்கும் வகையில் இப்பகுதியால் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. உத்தியோகத்தர், கட்டிடங்கள், கணக்குகள், பயிற்சி முதலியவற்றேருடு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அனுவல்களும் இப்பகுதியின் நிர்வாகப் பிரிவினால் கவனிக்கப் படுகின்றன.

இரண்டு வாரங்களுக்கு கொருமுறை பிரசரிக்கப்படும் “வானைலி வெளியீடு” இவ்விரு சேவைகளிலும் ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் பிரசரிக்கின்றது. இலங்கையில் இப்பிராதி ஒன்றின் விலை 25 சதம் அல்லது வருடமொன்றுக்கு ரூபா 7.50 சதம்.

வானைலி அனுமதிப்பத்திரங்களை வழங்கும் அனுவல் தபாற் கந்தோர் தலைமை அதிபதியின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கின்றது. இவ்வனுமதிப் பத்திரிகங்கள் இலங்கை பூராவுமுன் சுமார் 250 முக்கிய தபாற்கந்தோர்களால் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு வானைலிப் பெட்டி வாங்கப்பட தினத்திலிருந்து ஒரு வீட்டுக்கு வருடமொன்றுக்கு அனுமதிப்பத்திரக் கட்டணம் ரூபா 15 இவ்வேற்பாட்டின் கீழ் ஒரு குடும்பம் அதன் பிரத்தியேக உபயோகத்திற்கென ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வானைலிப் பெட்டிகளை மேலதிக்கக் கட்டண மொதுவு மின்றி வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆயினும் விடுதிகளாக உபயோகிக்கப்படும் வீடுகளில் வசிப்பவர்களும் புறம்பான அறைகளில் வசிக்கும் சேவகர்களும் வானைலிப்பெட்டிகளை உபயோகிப்பதனால் அவற்றிற்கு தனித்தனி அனுமதிப் பத்திரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். இலங்கையின் பல பாகங்களில் “நிதி பிழுஷன்” ஓரளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகின்றது. இவற்றிற்கான அனுமதிப்பத்திரக்கட்டணம் மாத மொன்றுக்கு ரூபா 1.25 சதம் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் ஒருவர் வானைலிப்பெட்டி அனுமதிப்பத்திரம் வைத்திருந்தாலும் கூட இடத்துக்கிடம் கொண்டு செல்லக் கூடிய வானைலிப் பெட்டிகளுக்கும் மோட்டார்கார் வானைலிப் பெட்டிகளுக்கும் புறம்பான அனுமதிப் பத்திரங்களை அவர் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நேயர் விருப்பு ஆராய்ச்சி

நேயர் விருப்பு ஆராய்ச்சிப் பிரிவு சமீபத்தில் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நாட்டிலுள்ள வானைலி நேயர்கள் அனைவரதும் பழக்க வழக்கங்கள் பற்றியும் அவர்களுக்கு விருப்பமான நிகழ்ச்சிகள் எவை என்பது பற்றியும் அவர்களின் கருத்துக்களைப்பற்றியும் இலங்கை வானைலிக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு

இதுவே பொறுப்பான தாகும். உண்மை விவாங்களை சேகரிப்பதற்கு நல்லை முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. மூன்றரை ஸ்டெத்துக் கதிக மானோர் வானைலீப் பெட்டிகளையும் “நிதிபியூ ஷன்” பெட்டிகளையும் வைத்திருப்பதே இதற்குக் காரணம். நேயர் விருப்ப ஆராய்ச்சிப் பிரிவின் இரண்டு முக்கிய கடமைகள் வருமாறு :—

- (1) ஒவ்வொரு ஒலிபரப்பையும் எத்தனைபேர் கேட்டு ரசிக்கிறார்கள் என்பதும் ;
- (2) தாங்கள் கேட்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நேயர்களின் கருத்துக்கள் என்ன என்பதை அறிவதும்.

தேசிய சேவை

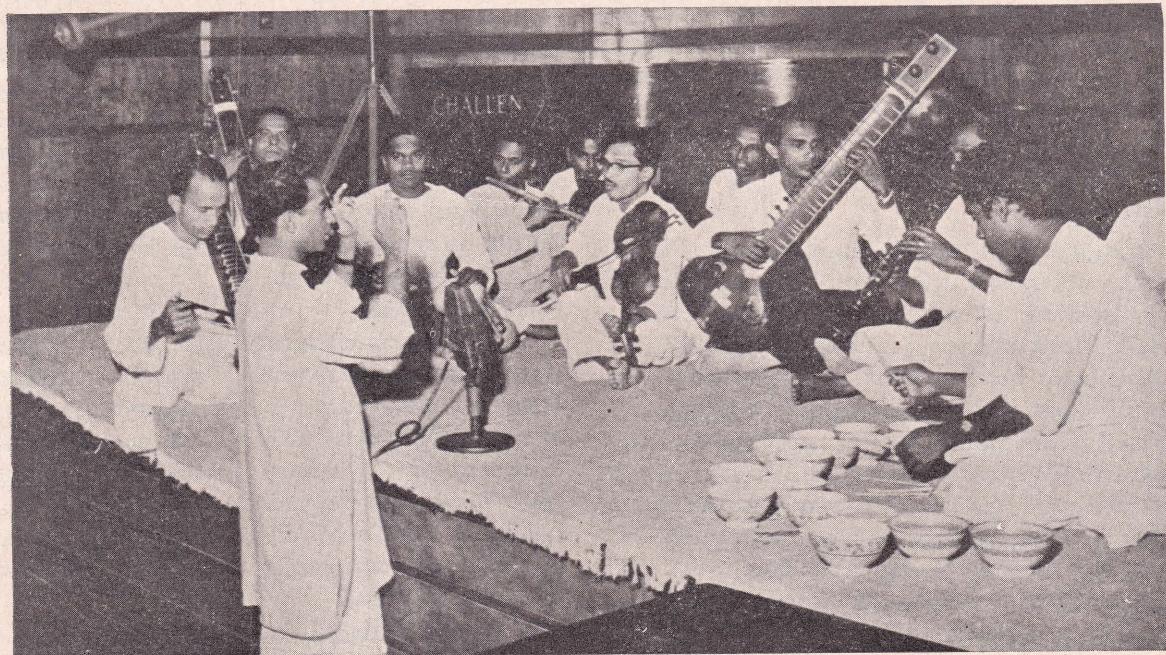
தேசிய சேவை அதன் பெயருக்கொட்டப் பூரு தேசத்தை உருவாக்கும் சேவையாகும். கல்வி, பொழுதுபோக்கு அறிவுட்டல் ஆகிய துறைகளில் ஒரு தேசத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டே இச்சேவை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நிர்வாக அலுவல்கள், வானைலீ நிகழ்ச்சிகள் முதலிய வற்றிற்குத் தலைவராகவுள்ள தேசிய சேவை அதி பதியின் கீழ் இச் சேவை இயங்குகின்றது. இவரின்

கீழ் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம், கல்வி ஒலிபரப்பு ஆகியவற்றைக் கவனித்துக் கொள்ளும் நிகழ்ச்சி அதிகாரிகள் நால்வர் கடமையாற்றிறகுர்கள். இப்பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் ஏறக் குறைய எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட தனித் தனி பிரிவுகளாகவே இயங்குகின்றன. இப்பிரிவுகள் கீழ்க்காணும் படத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளைத்தயாரித்தற்குப் பொறுப்பானவைகளாகும் :—

தேசிய சேவை வாரமொன்றுக்கு மொத்தம் 185³ மணி நேரம் ஒலிபரப்புகின்றது. இது இந்நிலையத் திலிருந்து ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளில் சுமார் 44.5 சதவிகிதமாகும். பன்னிக்கூட நாட்களில் வாரமொன்றுக்கு 21 மணிநேரம் கல்வி ஒலிபரப்பு நடை பெறுகின்றது. சிங்கள ஒலிபரப்பே மிகவும் பிரசித்தமடைந்து விளங்குகின்றது.

தமிழ் ஒலிபரப்பைக் கேட்டு ரசிக்கும் நேயர்களின் தொகையும் விரும்பத்தக்க அளவில் இருக்கின்றது. பிரசித்தமான நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்படும் நேரத்தில் இவர்களின் தொகை 25 சதவிகிதமாக அதிகரிக்கிறதென்பதும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வொலிபரப்பை தென் இந்திய நேயர்களும் கேட்டு ரசிக்கின்றனர்.

நிகழ்ச்சி அறையில் வாத்தியக் கோஷ்டி இன்னிசைபினை ஒலிபரப்புகின்றது.

சங்கீதம்

மூன்று ஒலிபரப்புகளிலும் ஒலிபரப்பபடும் நிகழ்ச்சிகளில் சங்கீதமே பெரும்பாகத்தை வகிக்கின்றது. இலங்கையில் சங்கீதம் பெரும்பாலும் வானைவி மூலமாகவே ஒலிபரப்பபடுவதால் அத்துறையில் இலங்கை வானைவி விசேஷ பொறுப்பை வகிக்கின்றது. சுதந்திர சகாப்தத்துக்குமுன் சிறிது காலமாக பலவிதங்களிலும் இலங்கை கலாசாரத்துறையில் கூட்டணித்சையை அடைந்து வந்திருக்கிறதென்பதை மறுக்க முடியாது. எனவே 1950 ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கை வானைவி சிங்கள இசை, நாடகம் ஆகிய துறைகளை மரபுக் கண்ணக ஸ்தாபிக்கும் பணியை மேற் கொண்டபோது சந்தேகத் துக்கிடமின்றி அது ஒரு பெரிய கருமமாகவே காணப்பட்டது. இக்குறிக்கோளையடைய நிகழ்ச்சி அதிகாரிகள் அனைவரும், பல்வேறு ஆலோசனைச் சபைகளும் இதர கலாசார ஸ்தாபனங்களும் ஒன்று கூடி உழைத்தார்கள். எனவே அரசியல் சுதந்திரத்தின் சூழலில் எதிர் காலத்தில் இதன் வளர்ச்சிக் கான எல்லா அறிகுறிகளும் காணப்படுகின்றன.

கல்வி ஒலிபரப்பு

கல்வி ஒலிபரப்புகள், கல்வி அமைச்சு உத்தியோகத்தர்கள், கல்விமான்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு சபையால் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல நோக்கங்களைக் கருத்திற் கொண்டு இந்நிகழ்ச்சிகள் திட்டமிடப்பட்டு ஒலிபரப்பபடுகின்றன. இறந்தகால, நிகழ்கால சம்பவங்களைப் பற்றி பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு அறிவுடையதல், வாசிக்கவும், கற்றுக் கொள்ளவும் சிந்திக்கவும் பள்ளிப்பிள்ளைகளை ஊக்குவித்தல், கலைகள், விஞ்ஞானங்கள் முதலியவற்றை அனுபவித்து ரசிக்கவும் அவற்றில் பங்குபற்றவும் அவர்களுக்கு உதவிபுரிதல் ஆதியன இவற்றிற் சில வாரும்.

வானைவி நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமாக தேசிய ஒலிபரப்பு அதிபதிக்கு ஆலோசனை கூறுதற்காக அமைச்சர் அவர்களால் காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு ஆலோசனைச் சபைகள் நியமனஞ் செய்யப்படுகின்றன. பிரமுகர்கள் கல்விமான்கள், எழுத்தாளர்கள், நாடகாசிரியர்கள், சங்கீத வித்துவான்கள், வைத்தியர்கள், சமயத்தலைவர்கள் ஆகியோரும் பல்வேறு கலைஞர்கள் பலரும் இச்சபைகளில் எவ்வித ஊதியமும் இன்றி சேவை செய்கின்றார்கள். வானைவிக் கலைஞர்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களைத் தாம் பிரித் தற்கு தேர்வுச் சபைகளும் காலத்துக்குக் காலம் நியமனஞ் செய்யப்படுகின்றன.

1953 ம் ஆண்டு நியமனஞ் செய்யப்பெற்ற ஒலிபரப்புக் கமிஷனின் சிபார்சுகளின்படி கடல் கடந்த நாடுகளுக்கான ஒலிபரப் பொன்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது முக்கியமாக தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கென தினந்தோறும் 09.15 முதல் 10.15 வரை (ஜி. எம். ரி. நேரம்) ஒலிடரப்பப்படுகின்றது. உள்நாட்டுச் செய்திகளும் உலகச் செய்திகளும் தினந்தோறும் 09.30 மணிக்கு (ஜி. எம். ரி. நேரம்) ஒலிபரப்பப்படுகின்றது.

வர்த்தக ஒலிபரப்பு

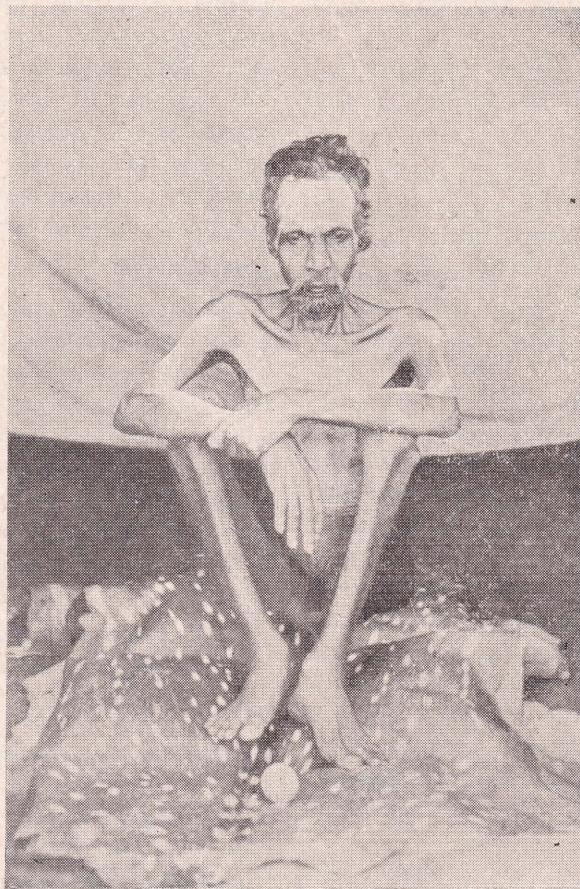
வர்த்தக ஒலிபரப்பு முதன்முதல் 1950 ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் ஒரு பார்த் சார்த்த அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சீக்கிரமே, அது அரசாங்கத் துக்கு ஆதாயத்தைத் தேடிக் கொடுக்கும் ஒரு துறையென்பது நிருபிக்கப்பட்டது. தென்கிழக்காசியாவிலுள்ள இதர எந்த ஒலிபரப்பு நிலையத்தையும் விட இதன் ஒலிபரப்புகளை அதிகமான நேயர்கள் கேட்டு ரசிக்கிறார்களென்பது பல்வேறு ஸ்தாபனங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து தெரியவருகிறது.

பல தென் கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்தும், நார்வே, டென்மார்க், பின்லாந்து, சவீடன், ஜெர்மனி, பிரிட்டன் முதலிய மத்திய ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும், என், தென்னாப்பிரிக்கா, நியூவீலீந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் கூட அநேகமாக தினந்தோறும் நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமாக நேயர்களின் கடிதங்கள் வர்த்தக ஒலிபரப்புப் பிரிவுக்கு வந்து சேர்கின்றன. பிரதானமாக நேயர்களின் செல்வாக்கைப் பெறுதற்கே வர்த்தக ஒலிபரப்புச் சேவை அதன் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிக்கின்றது. ஒலிபரப்பு நேரத்தில் பெரும்பகுதி இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கே செலவிடப் படுகின்றது. பேச்சுகள், பேட்டிகள், கல்வி ஒலிபரப்புகள் முதலியனவும் ஓரளவிற்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. விவேக சக்கர நிகழ்ச்சிகள் மூன்று மொழிகளிலும் பிரசித்தமடைந்திருக்கிறது.

பொறியியல் பிரிவு

பிரதான பொறியியலாளர் ஒருவரும் உதவி பொறியலாளர்கள் நால்வரும் பொறியியல் பிரிவில் கடமையாற்றுகின்றனர். இந்நிலையத்தைக் கொண்டு நடாத்துவதில் சுமார் 200 நுண்தொழில் உதவியாளர்கள் இரவு பகலாக பணியாற்றுகின்றனர். நுண் தொழிலாளருக்குப் பயிற்சி யளித்தல் கொழும் புத்திட்டு வாயிலாக பி. பி. யிலும் சில சமயங்களில் நுண்தொழிற் கல்லூரியிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(தமிழாக்கம் : என். எம். ஹனிபா)

யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி.

பாரதியாரின் ஞான குருவான யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி

புலோவி மேற்கு திரு. பொ. சபாபதிப்பிள்ளை

பாரதியின் “யாழ்ப்பாணத்துச் சவாமி யார் ?” என்ற கேள்வியை ஸ்ரீலங்கா இதழ் ஒன்றில் திரு. அ. ந. கந்தசாமி அவர்கள் எழுப்பியிருந்தார்.

இக்கேள்வி இப்பொழுது நல்லபலனை அளித்து விட்டது. மேலைப்புலோவியைச் சேர்ந்த திரு. பொ. சபாபதிப்பிள்ளை என்ற தமிழ்னபர் இக் கேள்விக்கு விரிவானவிடை ஒன்றை அளித்துவிட்டார். அவர் இக் கேள்விக்கு அளித்தபதிலே இங்கு வெளி யாகும் கட்டுரை.

திரு. சபாபதிப்பிள்ளை பாரதியின் ஞானகுருவைத் தன் இரு கண்களால் கண்டு, அவர் மெரழிகளைத் தன் காதுகுளிரிக் கேட்கும் பேறுபெற்றவர்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சவாமி அவர்களின் பூர்வாசிரப் பெயர் சி. அருளம்பலம் என்பதாகும். நாகை யிலும், புதுச் சேரியிலும் இந்தியாவின் வேறு பல பாகங்களிலும் நாடோடியாகத் திரிந்தவர். புதுச் சேரியிலேயே இவர் பாரதிக்கு அனுக்கிரித்தார்.

பாரதியார் இவையதிலேயே விண்ணுலகெய்திவிட சவாமி அவர்கள் இன்னும் பல ஆண்டுகள் இவ் வுலகில் இருந்து முடிவில் தாம் பிறந்த ஈழவன நாட்டுக்கு மீண்டும் அல்வாய் என்னும் தமது கிரா மத்திலே சமாதியானார்.

இம்மகாஞானியைப் பற்றிய விபரங்களையும், திரு வுருவப்படத்தையும் அன்புடனுதவிய இக்கட்டுரை

யாளருக்கு “ ஸ்ரீலங்கா ” தன் நன்றியைத் தெரி விக்கிறது.

பராதியார் வரலாற்றின் இருள் சூழ்ந்த ஒரு மூலையில் இக்கட்டுரை ஒளிபாய்ச்சுகிறதென்று நாம் கருதுகிறோம்.—ஆசிரியர்]

“ யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி ” என்று சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் புகழ்ந்து பாடப்பட்டிருக்கிற தவ சிரேஷ்ட மகான் இலங்கை யாழ்ப்பாணம் அல்வாய் வடக்கு வியாபாரிமூலை என்னும் இடத்தில் உத்தம வேளாள குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் தந்தை சின்னையா வேலுப்பிள்ளை தனது முதல்தாரமாகச் செல்லம் என்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்து பெற்ற பிள்ளையின் பெயர் காமாட்சி அம்மான். செல்லம் காலன் சென்ற பின்பு குறித்த வேலுப்பிள்ளை கரவெட்டி வடக்கு வதிரிக்குறிச்சியில் வேளாண்மரபைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் மகள் இலட்சமி என்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்து பெற்ற பிள்ளைகள் அருளம்பலம், பொன்னுச்சி என்னும் இருவர். இந்த அருளம்பலமதான் “ யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி ” என்று சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவர். அருளம்பலம் சிறுபராய மாக இருக்கும் போது தந்தையார் காலன் சென்று விட்டார். பின்பு இலட்சமி அம்மான் விதியின் பிரகாரம் வதிரியில் வாரித்தமிழி என்பவரை விவாகம் செய்து பெற்ற பிள்ளைகள் இருவர். சின்னப்பிள்ளை, அண்ணப்பிள்ளை. இவர்கள் இருவரும் தற்போதும் இருக்கிறார்கள்.

இளமை

அருளம்பலம் 1878 ம் ஆண்டளவில் திருவவதாராஞ் செய்தார். இவர் தற்போது மேலைப்புலோலி சைவ வித்தியாசாலை என்றழைக்கப்படும் தம்ப சிட்டிப் பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி கற்றுவந்தார். இவர் கல்வி கற்குங் காலத்தில் மகா வித்துவசிரோன் மணியான சதாவதானாம் நா. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் அந்தப் பாடசாலையில் உபாத்தியாயராக இருந்தார். (அப்போது, கதிரவேற்பிள்ளை ஒரு சாதாரண மனிதன்) கல்வி கற்குங் காலத்தில் எங்கள் அருளம்பலம் ஒரு விளையாட்டுப்பிள்ளையாகவே இருந்தார். எதிலுந்தர்க்கம், ஒருவரோடுஞ் சேருவதில்லை. இனத்தவரோடுஞ் சேருவதில்லை. ஒரு தனிப்பிறவி. ஆனால் அவர் வித்துவசிரோன்மணி கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களின் நண்பனுகீ அவரோடு கூடித் திரிவார். இனம் இனத்தைச் சேருமல்லவா?

வியாபாரத்தொழில்

இவர் பாடசாலையை விட்டுச் சிலகாலம் ஊரில் இருந்தார். இவர் தந்தையின் தாயாராகிய காளி

யம்மை என்னும் மூதாட்டியின் பராமரிப்பில் வளர்ந்துவந்தார். பரமுப்பிள்ளை என்னும் இவருடைய இனத்தவருடன் சிலகாலம் கம்பளையில் கடையில் இருந்தார். பின்பு கம்பளையை விட்டு வியாபாரிமூலைக்குத் திரும்பி வந்தார். தான், தனி யாக ஒரு கடை வைத்து வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினார். தனது காணிகளை ஈடு வைத்தும், விற்றும் பணந்திரட்டினார்.

துறவுக்கோலம்

மட்டக்களப்புக்கு வியாபாரஞ் செய்யப்போனார். வியாபாரஞ் செய்யும்நகாலத்தில் இவருடன் இருந்த வர் இவரை ஏமாற்றியதாலும், இவருடைய வினையாட்டுத்தனத்தினாலும் பெரும் நட்டமடைந்து, நிரப்பாயக்கியநிலையில் நோயாலும் பீடிக்கப்பட்டு பல தலங்களுக்கும் சுற்றியாடித்திரிந்துவிட்டு ஒரு உன்மத்தனைப் போல துறவுக் கோலத்துடன் வியாபாரிமூலைக்குத் திரும்பினார். இதை அவர் பிற்காலத்தில் நீலலோசனி அம்மை ஊஞ்சலில் 16 மாக்கத்தில்

“ சுட்பனிகார மெல்லாம் சுமையாகவந்திறங்க மட்டக்கூழப்பதனில் வாங்கிய புண்ணென்றாரே.

என்னும், அருவாசதேவ ஆரம் 3 ம் பதிகத்தில்.

“ நோன்பெலாங் கொண்டேயாடி நோய்கொண்டே தேசமெங்கும்

மான்படுபுள்ளிபோல வகுக்கொண்டே வருத்த முற்றேன்

வான்படுமுனது சேவை வழிநடைப்படி நடந்தேன் ஏன்பட்டேனிந்தப்பாட்டை இறையவாவிளம்புவிரே”

தலமெலாஞ் சுற்றியாடித் தாள்வலிகொண்ட லைந்தேன்

நிலமெலாம் மெழுகிப் பூசை நிவேதனம் படைத் துநின்றேன்

கலமெனக் காட்டும் யோகக் கடுநடைகொண்டே யேகி

உலகெலாம் பழிப்பதாக உமன்மத்தனயைலந் தேன் ”

என்னும் பாடியிருக்கிறார். சுவாமிக்கோலத்துடன் ஊருக்கு வந்த இவர் எவருடனும் பேசுவதில்லை. இடையிடையே கதிர் காமத்துக்கும் வேறு தலங்களுக்கும் போவாராம். பிரதானமாக மெனனம்.

இந்தியா சேறல்

1910 ம் ஆண்டளவில் ஊரைவிட்டு மறைந்து விட்டார். எங்கு போனார் எங்கு சென்றார் என்று எவருக்குமே தெரியாது. இதுதான் இவர் இந்தியாவுக்குப் போன காலம். சிதம்பரம் போவதற்காக,

பருத்தித்துறையிலிருந்து தோணியேறி நாகபட்டனைத்தை அடைந்தார். இதை நீலவோசனி அம்மன் தோத்திரத்தில் முகவுரையில் கூறியிருக்கிறார் :—

“ நாகபட்டனம் மவுன சுவாமி எனப் பெயர்பூண்ட நான் யாழ்ப்பானாம் அல்வாய் வடக்கு என்னும் தலத்திலிருந்து புலன்பொறிகரணம் சீறியாடும் நடைப்படி காவடியாக அலைந்து திரிந்தபோது தன்நிலை படியாததால் நிஷ்டை நிலையைப்படிக்க வேணும் என என்னிச் சிதம்பரம் போவதாக நாகபட்டனம் வந்தபோது நீலவோசனி அம்மாள் என்னைக் கண்டு அங்கே ஏன் போகிறுய் என்னி தந்தில் ஞான நிஷ்டையைக் கற்றுக்கொள் என வேண்டியபடி அவ்விடத்தில் நான் ஞான நிலையான ஞான் நிஷ்டையை கற்று அதிற்தேர்ச்சி யடைந்த போது மரிசோதிக்க வேண்டிய காலமாயிற்று . . . என்றும்,

அருவாசதேவாரம் 34 ம் பக்கத்தில் வசன நடையில் “ நாகபட்டனத்தில் சிலகாலம் ஓர் துரக்கமாகவே தூங்கினேன் ” என்றும் ; ஊஞ்சலில் 14 ம் பக்கம் தாலாட்டு என்றதில்,

“ நிலை கொண்டு நிற்பதற்கு நிஷ்டைகொண்டே யிருப்பதற்கு விலை கொண்டு வேண்டும் பொருள் விளங்கு நாக பட்டனமே ”

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். நீலவோசனி அம்மனால் உபதேசிக்கப்பெற்ற இவர் நான்கு வருட காலமாக நீலவோசனி அம்மன் கோவில் வாசலில் நிஷ்டையில் கிடந்திருக்கிறார். கங்காள ரூபமாகக் காணப்படும் அவருடைய படத்தைப் பார்க்கவினாங்கும். நாள் 1939 ம் 1940 ம் ஆண்டுகளில் சுவாமியைத் தரிசிக்க நாகபட்டனம் போன்போது, நிஷ்டையில் கிடந்த ஆண்டுகள், நிஷ்டையால் எழும்பி அவர் இருந்த இடங்கள், ஒவ்வொரு இடத்திலும், இருந்தகாலங்கள் இன்னும் இதர விண்யங்களையும் சுவாமியிடத்தில் நேரே விசாரித்து அறிந்திருக்கலாம். ஆனால் விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்வதில் அக்கறை எனக்கு அன்றுமில்லை இன்றுமில்லை. இவர் நிஷ்டையிலிருந்த காலத்தில் நாகபட்டனத்தில், வைத்திலிங்கங்கள் செட்டியார், கணபதியா பிள்ளை, இராமசாமிப்பிள்ளை என்பவர்கள் பிரபலமானவர்கள். நிஷ்டையால் எழும்பி “ என்பெயர் அருளம்பலம், அல்வாய் வடக்கு, யாழ்ப்பானாம், ” என்று ஒரு சுவரில் எழுதினாராம். அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் அல்வாய் வடக்கு விதானையாருக்கு இச்செய்தியை அறிவிக்க, அவர் சுவாமியின் மைத்

தனனை தம்பிப்பிள்ளை என்பவருக்கு அறிவித்தார். தம்பிப்பிள்ளை நாகபட்டனைஞ் சென்று சுவாமியைச் சந்தித்தார். பின்பு பலர் போய்ச்சந்தித்தார்கள். நிஷ்டையில் இருந்த காலம் 1910—14 என்று அறியக்கூட்கிறது.

நிஷ்டையால் எழுந்து சிலகாலம் நாகபட்டனத்தில் தங்கியிருந்து, இடையிடையே வேதாரணியம், அகத் தியாம்பள்ளி, மாயாவரம், காரைக்குடி முதலிய பல இடங்களுக்குச் சென்று தங்கியிருந்தார். ஆனால் அவருடைய பிரதான வாசஸ்தானம் நாகபட்டின மாகவே இருந்தது.

புதுவையில்

புதுவையிலுள்ள பல அன்பர்களில் அழைப்பிற்கு இணங்கி சுவாமி அங்கு சென்றிருக்கிறார். “ ஞானம் வளர்த்தபுதுவை ” அல்லவா? தவத் திற் சிறந்தவர்களைத் தன்வசம் இழுக்கும் ஒரு அபாரசக்தி புதுவைக்கு உண்டு. சுவாமி புதுவைக்கு 1914 ம் ஆண்டுக்குப் பின்பே சென்றிருக்கிறார். புதுவையிலுள்ள அன்பர்களில் பிரதானமானவர் மரிய நாதன் என்னும் பெரியார். மரியநாதன் 1940 ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாசம் 10 ம் திகதி பொன்டிச் சேரியிலிருந்து சுவாமிக்கு நாகபட்டினம் அனுப்பிய போஸ்காட் “ ஒன்றைச் சிலகாரியத்தை எனக்கு விளக்குவதற்காக, சுவாமி எனக்கு ஒரு காகிதம் எழுதி அதோடு அணைத்து அனுப்பியிருந்தார். அது இன்றும் என்னிடம் இருக்கிறது ”

நூல்கள்

நந்தை எம் பெருமானீசன் அருளம்பலமோன குருநாதரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நூல்களில் “ சந்தேக நிவிர்த்தி ” என்றும் நூல் புதுவையில் ஜெகநாதம் அச்சக்கூடத்தில் 1924 ம் ஆண்டிலும் “ கற்புநிலை ” என்னும் நூல் புதுவையில் கலாநிதி அச்சக் கூடத்தில் 1926 ம் ஆண்டிலும், “ சிவதரிசி ” “ அருவாசதேவாரம் ” என்னும் நூல்கள் புதுவை கலாநிதி அச்சக் கூடத்தில் 1927 ம் ஆண்டிலும் அச்சிடப்பெற்றன. ஏனைய நூல்கள் எல்லாம் நாகபட்டினத்தில் 1928ம் ஆண்டிலும் அதற்குப் பின்னும் அச்சிடப்பெற்றன. நூல்கள் அச்சிடப்பட்ட காலம் எழுதிய காலத்துக்கு மிகப் பிந்திய காலமே. ஒரு நூலை வரிசைக்கிரமாக எழுதமாட்டார். கடதாசிகளில் எழுதி அப்படியே போட்டுவிடுவார். எதிலும் சாகறப் பில்லாதவர். காலதேச நியமங்கள் கடந்தவரல்லவா. ஒரு நிலையில் எழுதுவார். நான் அவருடன் மெத்த நெருங்கிப் பழகியவன். அவருடைய போக்கை எனக்கு நன்றாக உணர்த்தி

யிருக்கிறார். எவரும் கிட்டப் போய்க் கதைக்கமுடியாது. எவருக்கும் பயம். சம்மாணங் கொட்டிக் கொண்டிருக்கும் அவரின் திருவுருவப்படத்தைப் பார்க்க விளங்கும். திருவிழியால்ருளைப் பெய்யும் அறங்கனிந்த உள்ளம். முன்னிலைச் சுட்டுப்பார்வையின்றித் தங்கப் பதுமைபோல பர்மரிஷியாக்க காட்சியாக இருப்பார். அன்பர்கள் நாளுக்கு நாள் இரந்து கேட்கும் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஒருவாறு, அச்சுப்போடச் சம்மதித்திருப்பார். முக்கியமான நூல்கள் புதுவையில் அச்சிடப் பெற்றிலிருந்து, புதுவைக்கும் சவாமிக்கும், நெருங்கிய போக்குவரத் தும் ஏனைய தொடர்பும் இருந்திருக்கின்றன என்பது தெளிவு.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி

இந்தியாவில் இவரை “யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி” என்றமூழ்ப்பது சர்வசாதாரணம். ஒரு உதாரணம். நான் 1939 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாசம், முதல் முறை இந்தியாவுக்குப் போனபோது, சுவாமியைத் தரிசனஞ் செய்ய நாகபட்டனம் சென்று புகையிரத நிலையத்துக்கு வெளியே சென்றேன். ஒரு காத் தைக்காரர் அங்கு நின்றான். நான் அவனைப் பார்த்து “அருளம்பலசாமியருடைய இடத்துக்குக்கொண்டு போய்விடு” என்று கேட்டேன். “அப்படி இந்த ஊரில் அருளம்பல சாமி என்று ஒரு சாமி இல்லையே” என்றான். சொற்ப நேரம் அவன் தலையை அசைத்து மேலுங் கீழும் பார்த்துவிட்டு “மவனு சூருசாமியா” என்று கேட்டான். நான் பதில்சொல்ல வாயுன்னுவதற்கிடையில், பழரென்று யாழ்ப்பாணத்துச்சாமியா.” “பூந்தோட்டத்தில் ஜயாவா” என்று கேட்டான். நான் “ஆமா” என்றேன். அவன், என்னை அவரின் வாசல் தானமாகிய நிலோசனி அம்மன் பூந்தோட்டத்தில் கொண்டு போய்விடான். அவர் பூந்தோட்டத்தில் இருந்தபடியால் அவரை அங்குள்ளோர் “பூந்தோட்டத்தில் ஜயா” என்று சொல்லுவார்கள்.

பாரதியார் சூட்டிய பெயர்

“தேவி பதமறவாததீரநூனி” “பாவியரைக்கரையேற்றும் நூனத்தோனி” “திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர்கோன்” “சங்கரன்” என்று எல்லாம் பாரதியார் வியந்துபாடியது சாலவும் பொருத்தமாகும். மானிட சென்மம் எடுத்தவர் கஞ்சன் பதரும், பிராஞ்சக் கடலுள் தத்திலித்துக் கொண்டிருந்தவனுமாகிய என்னை ஆட்கொள்ளத் திருவளம் கொண்டு அருளம்பலம் என்று திரு நாமத்தைத் தாங்கி நான் பிறக்க முன்னமே வதிரி இலட்சமி அம்மான் வயிற்றில் திருவவதாராஞ்செய்து

1929 ம் ஆண்டு எனது பத்தொண்பதாவது வயசில் என் குலதெய்வமாகிய தென்புலோலியூர் புற்றினா யாம்பதியில் கோவில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப் பெருமான் திருவருள் கூட்டி வைக்க வலிய யாழ்ப்பாணம் வந்து பாவியரைக் கரையேற்றும் நூனத்தோணியில் என்னைத் தூக்கிப் போட்டு ஆட்கொண்ட அந்தத் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர் கோன் யாழ்ப்பாணத் தீசன் ஸ்ரீநாகை நீலவோசனி அம்மன் பேரில் கல்லூங் கரையும்படி பாடியிருக்கும் தோத்திரமும், அந்த அம்பான் பேரில் பாடியிருக்கும் ஊஞ்சலும். இதற்குச் சான்றாகும். சர்வலோக நாயகியாகிய நீல லோசனி அம்பான் தனக்கு நேரேவந்து நிஷ்டை நிலையை உபதேசித்த சந்தோஷத்தால் 7 ம் தோத்திரத்தில்

குவலயம்படைத்திட்ட நாகைநீலாச்சியே
குருவாக நின்ற கொடியே என்றும்
8 ம் தோத்திரத்தில்

“குருவான நாகையில் கொடியாக வெழுகின்ற குமரியே நீலா தாக்கியே” என்று அந்த அம்மையாரை அன்பின் மேலீட்டினால் “குமரியே” என்று சரசமாகவும் 4 ம் தோத்திரத்தில்

“பரனேயன்னிஷ்டைசெய்து பலருக்கும் பேரின்ப நிலைகாட்டப் பணிக்குவாய் பார்ப்புத்த பரரயினுனே” என்று பலரும் பேரின்பநிலையை அடையவேண்டுமென்ற சீவகாருண்ய நிறைவோடு திருவிழியால் அருளைப் பெய்து அறங்கனிந்தொழுகும் உள்ளத் தோடு பாடியபாடல்கள் எந்தக் கல்நெஞ்சையும் கரையச் செய்யும்பல்லவா. மேலும் ஊஞ்சலில்

“அண்டமான் ஊஞ்சலிலே அடிமுக்கோணப்பலகை யிலே கொண்டபடி மூவுலகும் கொடியேறும் முச்சட ராஸ் தண்டலாக வழந்தபடி சடைநாகங் குலுங்கியாகக் கண்டதிருமாலைக் கண்டு கண்வளராய் நீலாச்சி”

என்று கசிந்துருகிப்பாடி அந்த உலகமாதாவை ஊஞ்சலாட்டுவதை நினைக்கும்போது இரும்பும் உருகு மல்லவா ?

உள்ளம் உருக்கும் அனுபவம்

“தேவிபதமறவாத தீரநூனி” என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ. சர்வலோக நாயகராகிய ஸ்ரீபால சுப்பிரமணியனை வாரி அள்ளி அணைத்து முத்தமிடும் அருமைத் திருக்கரங்களால் மகாபாவியாகிய எனக்கு 1939 ம் ஆண்டு நாகபட்டனத்தில் சாதங்கறி சமைத்து, இலை போட்டு அதில் சாதங்கறியைப்

படைத்து “கிரைக்கறிக்கு நல்லெண்ணெய் மெத்த உவப்பு” என்று சொல்லி அதில் கொஞ்சம் நல் லெண்ணெயும் ஊற்றி என்னைச் சாப்பிடும்படி சொல்ல, நான் சாப்பிடும்போது ஒரு குழந்தைப் பிள்ளைபோல என்முன்னேயிருந்து மழையாகவும் சரசமாகவும் உள்ளம் விட்டு என்னேடு பேசிக் கொண் டிருந்த திருமூக்குத்தத்தை உள்ளுந்தோறும் உள்ளுந்தோறும் என்னுள்ளமும் உருகுதன்றே.

மேலும் அந்த யாழிப்பாணத்தேசன் 1931 ம் ஆண்டாலில் எனக்கு புற்றனையிற் பிள்ளையாளின்முதன் மண்டபத்தில் தெரிசனத்தில் தோன்றி நான்பாடு வதைக் கேட்கத் தனக்கு மிகுந்த சந்தோஷமென்றும், தன்னைக் குறித்துப்பாடும்படியும் எனக்குக் கட்டளையிட “நான் படிப்பில்லாத முடன், எனக்குப் பாடத் தெரியாது சுவாமி” என்று சொல்ல “தத்து வம் தொண்ணுாற்றுறு” என்று பாடும்படி திரு வாய் மலர்ந்தருளிப் பலபாடல்களைப் பாடுவித்தது அவரின் சர்வவல்லமையையும் சர்வசித்தியையும் விளக்குமான்றே? என்னைப்போல மொக்கனும் நிர்மரமுடனும் இந்த உலகத்திலுண்டோ?

எட்டுநாளாகலூப்படி ஈரெட்டுப் பதினுறைந்று
திட்டமாயெண்சட்டத்தில் திருத்தமாய் விளக்கி
வைத்தும்
மட்டமாய்ப் பதினெட்டென்று மற்றநாள் சொல்வே
என்றால்
சட்டமியா ரென்செய்வார் சாற்றுவீர் சாந்த
முர்த்தி
கண்ணிலான் குருடனென்றும் காதிலான் செவிட
என்றாந்
தொண்ணுறு நாளாய்ச் சொல்லிச் சொல்லா
இப்போன்னக்
கண்ணிலானுமை என்றும் காதினுற்பார்ப்பா
என்றும்
அண்ணலே சொல்வே என்றால் அச்ட
டினெமாழியலாமோ

என்று என்னுடைய அச்டடுத்தனத்தைப் பாடியதும் பொருத்தமன்றே. எனினும் அவர் இன்றும், அன்றும், என்றும் எனக்கு மழலையைப் பொழியும் “குழந்தை அருளாம்பலந்தான்”. மானிடப் பதராகிய எனக்கு இப்படி என்றால், அருட்செல்வத் தைத் தனது பிறுப்புமையாகக் கொண்ட, திரு வருட் செல்வன் சுப்பிரமணியபாரதியாருக்கு எவ்விதம் திருவிழியால் அருளைப் பெய்திருப்பாரென்று நினைக்கத்தான் போமோ சொல்லத்தான்போமோ. அருளாம்பழரசத்தை முக்கு முட்டக் குடித்த பாரதி யார் ஆனந்தமேலிட்டினால் அவரைப் பலவாருக்கத் துதித்துப் பாடியது ஒரு புதுமையோ.

பாரதியின் குரு

சுப்பிரமணிய பாரதியாருக்கு இவர்தான்வாய்த்த குரு. பாரதியாரை அருளம்பலம் முற்றுக்கத்தன் மயமாக்கிவிட்டார். சுவாமியின் திருவுருவப்படங்களுடன் பாரதியாரின் படத்தையும் வைத்து ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கும்போது எதையும் மதியாத எதி லும் பதியாத பிரம நோக்கான அக்கினிப்பார்வை தொனிக்கு தல்லவா? பாரதியாருக்குச் சுவாமிதன்னை நன்றாக உணர்த்தியிருக்கிறார். சுவாமியைப் பற்றிப் பாரதியார் வர்ணித்துப் பாடிய தெல்லாம் முற்றி லும் பொருத்தமானவையே. சுவாமியினுடைய திருமேனி உருக்கிவார்த்த சொர்ணாலிங்கம். ஒரு தங்கப்பவேண அவருடைய திருமேனியில் வைத் தால் அதன் ஒளி அவருடைய திருமேனியின் பிரமையில் லயித்துவிடும். நிற்க,

இலங்கை திரும்புதல்

1929 ம் ஆண்டில் இவர் இந்தியாவிலிருந்து இங்கே வந்தார். வியாபாரி மூலையில் இவர் பிதா வழியிலுள்ள சிலரோடும் வதுரியில் இவர் சகோதரி சின்னப்பிள்ளை அம்மாஞ்சல்லும் தங்கியிருந்தார். 1930 ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் திரும்பவும் இந்தியாவுக்குச் சென்று விட்டார். பிரபல வர்த்தகாராயிருந்து காலஞ் சென்ற வியாபாரிமூலை திரு. வெ. க. சிவப்பிரகாசபிள்ளை அவர்கள் நாகப்பட்டணத்தில் அக்கரைக்குளத்துக்குச் சமீபமாக ஒரு காணி வாங்கி, மடங்கட்டி அதில் சுவாமியை இருத்தினார். 1940 ம் ஆண்டு நான் நாகப்பட்டணம் போன போது சுவாமி அந்த மடத்திலிருந்தார். பின்பு 1942 ம் ஆண்டு நவம்பர் மாசம் 27 ம் திகதியளவில் குறித்த சிவப்பிரகாச பிள்ளையோடு இந்தியாவிலிருந்து திரும்பி வியாபாரி மூலைக்கு வந்தார். சிவப்பிரகாசம்பிள்ளை அவர்களின் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தார். நாகப்பட்டணத்திலிருந்து வெளிக்கிடும் போது சுவாமிக்குச் சடைவளர்ந்திருந்த படியால் அதை நீக்கி அவர் நிர்வாண கோலத்துடன் குந்திக் கொண்டு இருக்கும் நிலையில் படம் எடுக்கப்பட்டது. 1942 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாசம் 3 ம் திகதி சம்மானங்கோட்டியபடி நின்றையில் அமர்ந்திருந்து மகா சமாதிநிலையை அடைந்தார். டிசெம்பர் மாசம் 5 ம் திகதி சாயந்தரம் அவரை வியாபாரி மூலை வீரபத்திர சுவாமி கோவிலுக்கு அருகாமையில் அரசாட்சியாரிடம் உத்தரவுபெற்று வேதாகம விதிப்படி சமாதி வைக்கப்பட்டது. சமாதி ஆலயமுங் கட்டி நித்திய பூசையும் நடந்துவருகிறது. இதைத் தர்மபரிபாலனஞ்ச செய்வர் குறித்த சிவப்பிரகாச பிள்ளையின் மகனும் திரிகோணமலை ஸ்ரீகிருஷ்ண படமாளிகையின் சொந்தக்காரனுமான திருவாளர் பாலசுப்பிரமணியம்பிள்ளை.

வாராய் சுபகிருதே!

1. சாதி மதபேதத் தாழ்வுயர்வு நீக்கிஅருள் நீதி அறத்தை நிலைநாட்டிப்—பூதலத்தில் எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கத் தமிழுலகில் வல்ல சுபகிருதே வா !
2. அன்பர் அறிஞர் அருளாளர் நெஞ்சையெல்லாம் புண்படுத்தி இன்புறும்கீழ்ப் புன்கொடியர்— பண்பட்ட நன்மக்கள் ஆகும்இந் நாள்மலரும் புத்தாண்டே நின்தக்க ஆட்சியிலே நேர்ந்த.
3. நல்லன்பர் தெள்ளறிஞர் ஞானக் கலைவாணர் வல்லமையர் ஈகை மனப்பெரியோர்—பல்லோ ரைத் தோற்றுவிக்க வாராய் சுபகிருதே ! தன்னலத் தால் வேற்றுமையிக் கிந்நாள் விரைந்து.
4. முன்னுளில் பட்டதுயர் முற்றும் மறைந் தொழிந்து இன்னுள் முதலேனும் இன்புறவே—பொன் னாய்ப் பூத்த சுபகிருதுப் புத்தாண்டே நீபுரிவாய் மாத்தமிழர் நாட்டகத்தே வந்து.

“ பரமஹம்ஶதாசன் ”.

ஈழுத்தில் சாரணீயம்

(8 ம் பக்கத் தொடர்)

இன்று சாரணீயம் இலங்கையில் இன்னும் பற்றிப் படருதற்குத் துணையாக சுதேசமொழிகளாய் சிங்களம்—தமிழ் ஆகியவற்றிலே சாரணீய நால்கள் வெளி வந்துள்ளன. தமிழ் மொழியில் உள்ள “ இளைஞர் சாரணீயம் ” என்னும் பொது நூலும் ஒநாய்க் குருளைப்படைக்கான “ ஒநாய்க் குருளை ”, “ குருளை மந்தையமைப்பு ”, “ பூரண குருளையாகும்வழி ” நூல்களும் “ இளைஞரும் சாரணீயமும் ”, “ பேடன்

ஒரே தேசியத் திருநாள்

(5 ம் பக்கத் தொடர்)

மக்கள் உணர்வதற்கு தேசிய ஜக்கியமும் பொருளா தாரா கல்வித்துறை முன்னேற்றமும் அவசியமாகும். அவ்வாறு மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தவும்கூட தேசிய ஜக்கியம் அவசியம். தினங்களின் முக்கியத்துவத்தை மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப மாற்றிக் கொண்டாட முனைவது தான் இவ்விழாவைக்கொண்டாடி வரும் மக்களை நல்வழிப்படுத்த வழி.

இலங்கையின் வரலாற்றில் சிங்களர், தமிழர் பக்கமை சில குறிப்பிட்ட கால எல்லையில் தோன்றி மறைந்துள்ளது. கடல், புயல் போன்ற புற சக்தி களால் ஆட்டம் கொடுத்து அலையெழுப்பிகொந்தவிக்கும் குழுறும் நிலையில் காணகிறோம். அதே கடலின் அடித்தளத்தில் அமைதியும் சாந்தமும் நிலவுகின்றது. புயல் வீசி ஒழிய அமைதி ஆட்சி புரிகின்றது. எமது சிங்களர் தமிழர் உறவிலும் கூட அமைதியின் அளவு கோலாக எமது புத்தாண்டு விழா அமைகின்றது.

புதுப்புனல் ஆடி, புத்தாடையுடுத்து புதிய சோறு ஆக்கி புது வாழ்வு தொந்க வாழ்வற்றவர்களுக்குக் கூட வாழவேண்டு மென்ற ஆசையை ஊட்டும் பொன் நாள் இப்புத்தாண்டு விழாவாகும். இத்தகைய நாளில் சிதைந்த சிந்தனை சிரிக்கும்; உடைந்த வாழ்வு உய்யும்; என்றால் வளர்ந்த பக்கமையை மாற்றும் புனித மருந்தாக இத்திருநாள் ஏன் அமைய முடியாது ?

பவெல் பிரபு ” (வாழ்க்கை வரலாறு), சாரணர் முதற்படி நூலாய் “ சாரண இளம்பாதன் ”, “ சாரண நடுவன் ”,

“ சாரண முதல்வன் ”, “ தேசாந்தரி சாரணன் ” ஆகிய நூல்களும். எந்தமிழ் மொழியில் கிடைப்பதால் இன்னும் இவ்வியக்கம் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் பலகிப் பெருகுதற்கு பெரிதும் வாய்ப்புண்டு.

நற்குடிமுறையைப் பயிற்றி, வாழ்வுக்கு வழி காட்டி, உலக உத்தமராக வாழவைக்கும் இவ்வியக்கம் ஈழவனநாட்டில் நிலைத்துவிட்டது. இப்பேரியக்கம் எழவாழ்வில் நலம்புரியும்.

பொரணைப் பெரியார்

திரு. குல. சபாநாதன்

புங்குடுதீவிற் பிறந்து பொரணையில் பேர் பெற்றவர்த்தகராக விளங்கிய உயர்திரு. நா. கா. நாக விங்கம் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து ஒருவருடம் பூர்த்தியாகிவிட்டது. அப்பெரியார் பிரிவின் ஓராண்டு நிறைவு ஞாபகார்த்தமாக இக்கட்டுரை பிரசரிக்கப்படுகின்றது. (ஆசிரியர்)

உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும்பொருட்டு நீண்ட யாத்திரையில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இதற்காகவே புல்லாகிப் பூடாகி ஈற்றில் மானிட சர்ரம் நமக்குக் கிடைத்தது. பிறந்தோர் யாவரும் இறப்பர் என்பது உண்மையாயினும், இன்ன காலத்திலே நமக்குக் கிடைத்த சர்ரம் நீங்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாதாகையால், நாம் எக்காலத்திலும் விழிப் பாயிருந்து கடவுளை வழிபடல் வேண்டும் என மெய் யடியார்கள் பன்முறை வற்புறுத்திச் சென்றுள்ளனர். எனினும்,

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
குழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேனெஞு காலமே.

என அப்பர் சவாயிகள் கூறிய எச்சரிக்கையினையும் மறந்து அறநெறி வழி ஒழுகாது வீண்காலம் கழிக்கின்றோம். ஆயினும் இலைமறை காய் போல ஆங்காங்கே ஒரு சிலர் தமக்குக் கிடைத்த நிலையற்ற சரீரத்தைக் கொண்டு நிலைபேருண முத்தியின்பத்தைப் பெற முயன்று வருவதைக் காண்கின்றோம். இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களுள் ஒருவர் தான் காலஞ்சென்ற திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள்.

பாரத நாட்டிலே தோன்றிய பௌத்த மதம் கடவினாற் சூழப்பெற்ற இலங்கைத் தீவிலே வேருஞ்சியது போல, சைவத்தயபானு ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் புத்துயிரளித்த சைவமதம் அவர் அவதரித்த யாழ்ப்பாணத்தைப் பார்க்கினும் கடவினாற் சூழப்பெற்ற ஏழுகுறும் பொழிலில் வேருஞ்சி விருத்தியடைந்தது. மேன்டுப் போலி நாகரீகம் அதிகம் தாக்காதபடியாற் போலும், வட இலங்கையிலுள்ள ஏழு தீவுகளிலும் சைவசமயம் சிறந்து விளங்கியது. சைவ ஆசாரசீலர் பலர் தோன்றினர். புராண பூடனம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இத்தகைய சைவசமயச் சூழலிலே புங்குடுதீவிலே பிறந்த திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் இளமையிலேயே கொழும்புக்கு வந்து கடைச் சிப்பந்தியாகத்

தொடங்கி பொரணையில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். இடையரு முயற்சியால் அறநெறியில் பணம் தேடி பொரணையிலேயே ஆறு கடைகளுக்கு முதலாளி யாகத் திகழ்ந்தார்கள். “செல்வர்க்கழக செழுங்களை தாங்குதல்” என்ற முதுமொழிக் கிணங்க, தன் சுற்றத்தவரின் வறுமைப் பிணியகற்றி நல் வாழ்வு நடாத்த உதவி புரிந்து வந்தார். தீய நெறியால் பணம் ஈட்டிய செல்வர் சிலர், செல்வநிலையாமையை யன்றாதும் அறம் செய்யாதும்; பாம்பீக வாழ்வில் ஈடுபட்டு மாடி வீடுகட்டி, பெரிய மோட்டார் வாகனம் வைத்துச் சொகுசான சீவியம் நடாத்தி வந்தபோதிலும் திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் ஆடம்பர வாழ்வில் விருப்பற்று, தம்மையொறுத்துச் சாதாரண மனிதனைப் போலவே, ஒரு சிறு வாகனங் கூட தம் சொந்தத்தில் வைத்திராது வாழ்ந்து வந்தார். திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் தன்னல்த்தைச் சிறிது சிறிதாக இழந்து பொது நலத்தைக் கைக்கொண்டொழுகினார். பிறர் துன்பங்கள்டவிடத்துத் தனக்கு அத்துன்பம் வந்ததாகக் கருதி அதனைத் தடைக்க முயன்றார். ஒரு பக்கத்திலே பொருளை ஈட்டிக்கொண்டு வந்த போதிலும் மற்றொரு பக்கத்தில் அதைத் தக்க வழிகளிற் செலவழித்துக் கொண்டே வந்தார். ஆலயம் உண்மைச் சமய வாழ்வுக்குச் சாதனமென உணர்ந்து தமது கோயிற் றிருவிழா சிறப்பாக நடைபெற ஒழுங்கு செய்தார். தான் இருந்த வீட்டைத் தர்மசத்திரமாக்கினார். அதுவே, அன்ன சத்திரமாகவும் விளங்கியது. சிங்களர், தமிழர், சோனகர் என்ற பேதம் பாராட்டாது “பசிக்குது” என்று வந்த பேர்களுக்கு முகமலர்ச்சியுடன் உணவுவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி யடைவார். விருந்தோம்பல் இவருடைய பிறவிக்குணம் எனலாம். பொதுநலப் பணிக்குப் பணம் சேர்க்கும் தொண்டர்கள் பொரணையிலே முதன் முதல் காலவைக்கும் இடம் திரு. நாகவிங்கம் அவர்களது கடையாகவிருக்கும், அன்றேல் அவரது தர்மசத்திரமாகவிருக்கும். எவ்வாறு வான் முகிலானது கடல்நீரை ஒரு பக்கத்திலே முகந்து மற்றொரு பக்கத்திலே கைம்மாறு கருதாமலும் தனக்கென வரையாமலும் மன்பதை யுப்பய் பொழிந்து

வருகின்றதோ அதுபோலவே பொதுநல் இன்பத்தை அவாவி நின்ற மெய்த் தொண்டராகிய திரு. நாக விங்கம் அவர்களின் திருவும் பயன்பட்டது. ஊர்நாடு பண் பயன்மரம் பழுத்தாற்போலவே அவர் யாவர்க்கும் பயன்பட்டார். எம்போவியர்க்குப் பன்முறை அவரிடம் எங்கள் கிராம முன்னேற்றத் தொண்டுக்காக இருக்கச் சென்றபொழுது தாராளமாகப் பொருள் வழங்கிய பெருந் தன்மையை யாம் மறக்க ஒண் ணது. ஆகவே யாவர்க்கும் பயன்பட வாழ்ந்த திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் தாம் பெற்ற சிற்றின்பத்தைப் பேரின்பமாக்கிக் கொண்டார். நிலையாத இன்பத்தை நிலைத்த இன்பமாக்கிக் கொண்டார்.

இவ்வாறு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த இப்பெரியாரையும் தாங்க முடியாத கடுஞ் சோத ணைக்குப்படுத்தி வருத்தினர் பரம கருணாநிதியாகிய “நல்ல குருநாதர்”. தீவு மக்கள் யாழ்ந்கரை யடை வதற்கு இடையிலுள்ள கடலை நாவாய் மூலம் கடக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் இருபதாம் நூற் ரூண்டின் நடுக்காறு வரை நீடித்திருந்தது. புங்குடு தீவு மக்கள் யாழ் நகரையடைய இருமுறை கடலைத் தாண்டியாக வேண்டும். 1942 ம் ஆண்டு திரு. நாகவிங்கம் அவர்களின் ஓர் ஆண்குழந்தையும் பெண் குழந்தையும் ஆடி விடுமுறைக்கு வீடுவந்து பாடசாலைக்குத் திரும்பச் செல்லும் போது அவர்களைப் பெற்றெடுத்த தாயும் உடன் சென்றுள். பண்ணைக் கடலில் இவர்கள் ஏறிச் சென்ற யந்திரப் பட்டு கவிழவே, திரு. நாகவிங்கம் அவர்களை ஒரு போதும் பிரியேன் என மணப்பந்தவில் மாலையிடுக் கொடுத்த வாச்குறுதியை மறந்து அவருடைய மனைவியும் மழிலை மொழி பொழிந்து திரு. நாக விங்கம் அவர்களுக்கு இன்ப மூட்டிய செல்வச் சிறுவனும் சிறுமியும் கடலுக்கிரையானார்கள். தன் குடும்பம் முழுவதையும் கொடுங்கூற்று ஒரே நேரத் திற் கொண்டு சென்ற பரிதாபச் செய்தியைத் திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் எவ்வாறு தாங்கிக்கொண்டாரோ அறிகிலேம். இறைவன் திருவடியை இறுகப் பற்றி இவ்வுலக நிலையாமையை யுணர்ந்துதேறி தன் மனைவிக்கும் மக்கள் இருவருக்கும் ஈமக்கடன்களை முடித்து, தன் மனச் சாந்திக்காகக் காசி யாத்தி ரையில் ஈடுபட்டார்கள். பின்னர் இம்மையை மறு மைக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நல்லறம் வளர்த் துப் பொதுநலம் புரிந்தும் அன்பைப் பெருக்கியும், அருளாற் வாழ்க்கையிலே வீறி நின்றார்கள். பொருளை யீட்டி அருளை வளர்த்தார்கள்.

இறைவனிடத்துப் பெறும் இன்பமே அழிவில் ஸாத மெய்யின்பாம் என்பதை உணர்ந்து, போவி வாழ்விலும் வீண் ஆரவாரங்களிலும் தம்மை அகப்

படுத்திக்கொள்வதால் எவ்வித பயனுமில்லையென ஓரந்து; அவற்றை நீக்கி அமைதியான வாழ்வில் ஈடுபட்டார். வர்த்தகத் தொழிலைச் செய்து வந்த போதிலும் தனக்கென்றே வரைந்துகொள்ளாமலும் பிறர் நலத்தைக் கெடுக்காமலும் தன் கடமையைச் செய்துகொண்டு பிறவற்றையெல்லாம் கடவுள் திரு வருள் என இருந்து விட்டார். தனக்காகச் செலவு செய்தலை மிகவும் குறைத்துக்கொண்டு பிறருக்கு நன்மை செய்வதிலேயே தம் வாழ்நாளைப் போக்கி னர். திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் தாம் செவ்வனே பரிபாலித்து வந்த புங்குடு தீவுப் பிள்ளையார் கோயி வில் பங்குனித் திங்களில் திருவிழா நடாத்தி நிறை வேற்றிவிட்டு கொழும்புச்சு மீண்டு வரக் கருதி யிருந்தார். ஆனால் வட இலங்கையில் இப்பொழுது நடைபெறும் மொழியிருமைச் சத்தியாக்கிரகம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்பதற்காகச்சிவப்பிராமணர்கள் சங்கம் மகாயாகம் ஒன்றை நிறைவேற்றத் தீர்மானித்தது. அதற்கு உகந்த புனித ஆலயம் எது வெனத் திருவுளச் சீட்டிழுத்தபொழுது, திரு. நாக விங்கம் அவர்களின் நிர்வாகத்திலுள்ள வரசித்தி விநாயகர் கோயிலிலேயே யாகம் நடைபெற வேண்டுமென்த் திருவருள் பாலித்தது. இதனை எங்கள் தேர்தற் தொகுதியின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. வி. ஏ. கந்தையா அவர்கள் பெருமித்ததுடன் கூறினார்கள். பற்றற திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் யாகம் நடைபெற வேண்டுமென்ப போது மக்கள் வேண்டிக்கொண்டனர். அவரும் அதற்கிசைந்தார். ஆனால் அவருடைய இறுதி யாத் திரை அதற்கு முன்னரே ஆரம்பித்துவிட்டது.

புங்குடுதீவு கல்ப்பி வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தைத் தம் செலவிலே புனருத்தாரணன்கு செய்து, அதன் நித்திய நைமித்தியங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற ஏற்பாடு செய்தார். புங்குடுதீவு அரசினர் மகாவித்தியாலையிற் படிக்கும் பிள்ளைகளின் பொருட்டு, ஓர் ஆலயம் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள்.

திரு. நாகவிங்கம் அவர்களின் பரிபாலனத்திலிருந்த வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் மக்கோற்ச வம் நடைபெற்று தேர்த் திருவிழாவும் நிறைவேறிய பின்னர் அற்றைத்தினத்திலே நோய்காணப்பட்டு 2.4.61 ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவன் திருவடி நிழையடைந்தார் என அறியலானேன்.

இலக்கிய நண்பர் இல்லம்

திரு. நாகவிங்கம் அவர்கள் பொரளையில் வாழ்ந்த இல்லம் ஓர் அன்னசத்திரம் என்பது தீவுமக்கள் யாவரும் நன்கறிந்த விஷயம். ஆனால் அதே சத

திரத்திற்குன் இலக்கிய நண்பர்களின் ஆரம்பக் கூட்டமும் நிகழலாயிற்று. இத்தகைய ஒரு குழு உருவாவதற்கு இடமளித்தது திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் இல்லமேயாகும். அங்கேதான் ஓர் அறையில் இலக்கிய நண்பர் குழுவின் சிற்பி திரு. சோ. சிவபாதசுந்தராம் வசித்து வந்தார். இலக்கிய நண்பர்கள் வந்து போவதில் மகிழ்வற்று ஊக்கமளித்து வந்தார்கள். இதனால் திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் உள்ளும் எவ்வளவு பண்பாடுள்ளது என்பது நன்கு புலன்கும்.

திரு. நாகலிங்கம் அவர்களைப் பன்முறை தரி சித்து நெடுநோரம் அளவளாவும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவருடைய சத்திரத்தில் உணவருந்தி யிருக்கிறேன். நண்பகவிற் சென்றால் உணவருந்தாது புறப்பட்டு வர விடவேமாட்டார். எனது பெரிய தகப்பனார் காலி திரு. சி. கா. சோமசுந்தராம் அவர்கள் திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் ஆப்த நண்பர். யான் கொழும்புக்கு 1927 ம் ஆண்டில் வந்த காலம் தொடக்கம் அடிக்கடி இப்பெரியாரைத் தரிசிப்பதுண்டு. அவர்கள் என்னை எவ்விடத்திலாவது எந்நேரத்திலாவது கண்டாலும், சிறிது நேரம் தாமதித்து, அன்புடன் ஆதரித்து இன்முகங் காட்டி இனிமையாகவும் மென்மையாகவும் பத்தடிமின்றி உரையாடிச் சுகம் விசாரித்தே செல்லும் வழக்கம் உடையவர். கடந்த திருக்கார்த்திகை விழாவின் போது யான் ஊருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது திரு. நாகலிங்கம் அவர்களை யாழிப்பாணத்தில் திரு. ஏ. கே. எஸ். அன்ட் சன்ஸ் நகைக் கடையில் கண்டேன். தம் சுற்றாதவர் ஒருவரின் கலியாண வைபபவத்திற் கலந்துகொள்ள வந்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். அன்றுதான் அவர்களைக் கடைசியாகக் காண்கின்றேன் என்பதை அப்போது நான் உணரவில்லை. இப்பெரியாரின் பிரிவால் புங்குடுதீவு மக்கள் ஒரு பயன் மரத்தை இழந்தனர். ஈழத் தமிழர் பாரியதோர் ஆலவிருட்சத்தை இழந்தனர். சிங்களவர்பெரியதோர் போதி விருட்சத்தை இழந்தனர்.

இப்பெரியாரின் வாழ்வு தீவு மக்களுக்கு மட்டுமன்றி இலங்கை வாழ் மக்கள் யாவருக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. அவருடைய வாழ்க்கை யாத்திரை முற்றத் துறந்த பட்டினத்தடி களின் உபதேசத்துக்குத் தலைசிறந்த சான்றாக விளங்குகின்றது. பட்டினத்துப் பிள்ளையாரின் நல்லுப்பதேசத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகியவர் திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் என்பதை எதிர்காலம் எடுத்துக்காட்டும்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் உபதேசம் இது

“ ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்றிரு உயர் செல்வம் எல்லாம் அன்றென்றிரு பசித்தோர் முகம்பார் நல்லறமும் நட்பும் நன்றென்றிரு நடு நீங்காமலே நமக் கிட்படாட என்றென்றிரு மனமே உனக்கே உபதேசமிதே

இருப்பது பொய் போவது மெய் என்றெண்ணி நெஞ்சே ஒருத்தருக்குந் தீங்கிணை உன்னுதே—பருத்த தொந்தி நம்மதென்று நாமிருப்ப நாய்நரிகள் பேய்க்கழு தம்மதென்று தாமிருக்கு தாம்

வேண்டுகோள்

அமைதியான நல்வாழ்வு நடாத்தித் தம் அருமை மனைவியையும் மக்களையும் பண்ணைக் கடலிற்குப் பலிகொடுத்துப் பரிசையில் தேறிய திரு. நாகலிங்கம் அவர்களின் தியாகத்தினை நினைவுட்டிக்கொண்டிருக்கும் பொருட்டுப் பண்ணைப் பாலத்துக்கு அவர்பெயரைச் சூட்டுமாறு அரசாங்கத்தை மக்கள் கேட்கவேண்டும். புங்குடுதீவில் இப்பெரியாரின் உருவச் சிலையைப் பொது இடத்தில் நாட்டுவதுடன் அவர்பெயரால் ஒரு நூல் நிலையத்தை நிறுவுவதற்கும் மக்களின் கடமையாகும். மேலும் சென்ற வருடம் வைகாசி விசாகத்தின்போது பொரளைச் சிங்கள மக்களுக்கு உதவி புரிந்த பெரியார், இவ்வருடம் இல்லா மையால் அவர்களும் தகுந்த ஞாபக சின்னத்தை அவருடைய கடைக் கண்மையிலுள்ள பொரளை அரச மரத்தடியில் நிறுவுவார்களென்றும் எதிர்பார்க்கிறேன். இப்பெரியாரின் ஆண்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

உற்று ராருளரோ உயிர்கொண்டு போம்பொழுது குற்று லத்துறை கூத்தனல்லானமக் குற்று ராருளரோ.

மட்டக்களப்புச் சுரித்திரம்

வித்துவான் எஸ். எக்ஸ். சி. நடராசா

சேனன் சுரித்திரம்

மன்றலம் புகழ் சேனன் மட்டக்களப்பில் செங் கோல் அண்டர்கள் புகழோச்சும் நாளது கவியத்துச் சென்றதோர்ராயிரத்து எண்ணாற்றி அறுபத் தெட்டில் தின்றிலம்பச் செங்கோல் செழித்துயர் தலைத்த தன்றே.

கூத்திகன் புதல்வனைகிய சேனன் தனது தம்பி மாரிருவரையும் மந்திரிகளாய் நியமித்து மட்டக்களப்பை இராசதானியாக்கி மனு நீதியின்படி அரசியற்றி வருங்காலம் கவிங்கதேச வங்கதேச சிங்க புரியிருந்து தனது சந்ததியார்களில் அனேக குடும்பங்களை வரவழைத்து மட்டக்களப்புப் பலதிக்கிலும் குடியேற்றினன். இவரின் மனைவி நாகமணி. இவருடைய மகன் மகன் மகன் என்னும் நாலு தலைமுறையாக மட்டக்களப்பை இருநூற்று மூப்புது வருடங்களாய் ஆண்டுவந்தனர். இவர்கள் காலத்திலே மாபுப்படி மனைவுபுட்டி நாப்புப்படி மலகவத்தை உன்னாஞ்சை தம்புப்படி பங்கிடான் வெளி அம்பிலாந்துறை கொங்குகாசி அப்பன் புட்டி அறுகமன்பூமனை இவ்வூரும் மட்டக்களப்பில் இராசாக்கள் கூடுமிடமாயிருந்து வந்தன. அதன்பிறகு சேனனுடைய வம்மிசம் அருகிப்போக நாகர் இயக்கர் என்னும் இரு குலத்த வர்கள் மேலெழும்பி காவிங்கா, வங்கா, சிங்கா என்னும் முக்குலத்தவரையும் அடக்கி மூப்புது வருடங்களாக விண்டு-அணையை இராசதானியாக்கிக் கொண்டு எங்கள் தேவவழிபாட்டை நிறுத்திப்பசாசு, பாம்புகளை வண்கும்படி வகுத்து வருத்துகிறார்கள் என்று குறைகூறினர். அவர்கள் அசைவெடுக்க வில்லை. ஏனென்றால் அனுரதபுரியை அரசுசெய்யும் சேரர் நாகன் இயக்கர் துணைவனைப்படியினால் என்க. பின்பு இந்த நிதியைத் தலைவர்கள் முற்சுரித்திரங்களையும் இயக்கர் செய்த தீமைகளையும் ஒரு திருமுகம் வரைந்து கவிங்கதேசம் அனுப்பி விட்டனர். அத்தேசத்தை அரசுபுரியும் மதிவாகா குணன் அத்திருமுகத்தை வாசித்துத் தனது மூன்றாம் புத்திரன் ரஞ்சலைன் அமைத்து திருமுகத்தைக் காட்டி ஒரு சைனியலீர் முன்னாறு கொடுத்து நமது குலத்தவரை மேல் பதிவில் வைத்துவரும் திட்டம் செய்து ஒரு ரணுசலைன்ப

படகிலேற்றிவிட்டனன். ரணுசலனும் கலிங்கன் படைத்துணைவரும் படகிலவந்து சிங்களத்தோப்பு அணையில் இறங்கி நாகரைச் சிநேகம் பிடித்து இயக்க கரென்னும் திமிலரை வாருக்கிரையாக்கி விண்டு-அணையிலுள்ள இராசமாளிகையை உடைத்து இயக்க அரசனையும் அவன் பிரதானிகளையும் வெட்டிக் கொன்று மேற்கு வடக்கு மாவவி கங்கையால் இயக்கர் குலத்திலுள்ள யாவரையும் தூரத்தி எல் லைக் கல்லும் நாட்டி மட்டக்களப்புக் கூத்திகளுடைய மாளிகையில் ரணுசலனும் படைவீரில் இருநூற்று ஆறுபேருமிருந்து வரும்போது தனது படைவீரில் தொண்ணாற்றரூபு பேர் இயக்கரால் மடிய அதில் படையாடசி குலத்துப் பிரதான வீரியன் திகோன் என்பவன் இறந்ததால் அதிக துக்கமாயிருக்க அனுரதன் புரியை அரசு புரியும் சோரநாகன் திறை கேட்டுப் பிரதானிகளை அனுப்பிவிட்டான். அவர்கள் மட்டக்களப்பில் வந்து ரணுசலைனக் கண்டு சில நல்ல வசனங்கூறித் திறைபெற வந்தோ மென்றனர். ரணுசலனும் அரசனைவினாலி அனுரதபுரிக்குச்சென்று சோரநாகனைக் கண்டு சில சங்கற்பங்கள் பேசிச் சிநேகங் கொண்டாடி இருவரும் சமாதானப்பட்டு இலங்கையைப் பன்னிரண்டு பாகமாகப் பிரித்து எடுப்பங்கை விசயதுலைப்பத்தோடு சேர்த்து மன்னாறு மனற்றிடின்டையும் குருகுல நாகருக்கீந்து தெட்சையை இயக்கர் குலத்திமிலருக்கீந்து மட்டக்களப்பை ரணுசலைன்ற்றுக்கொண்டு இனித் தங்கள் இராச்சியமென்றும் திறையில்லை என்றும் இருவரும் சமாதானங்கொண்டு மட்டக்களப்பில் வந்து மூற்குலத்தவரை அமைத்து ரணுசலன் சொல்வது:— நான் கவிங்கதேசம் போய்க் குடியேற்றவேண டும். ஆகையினால் படையாடசித்தலைவனுக்கு மட்டக்களப்பைப் பட்டங்கட்டப்போகிறேனென்றுபடையாட்சித் தலைவனுக்குப் பட்டங்கட்டி ரணுசலன் மட்டக்களப்பைவிட்டுக் கவிங்கதேசம் போன்றன.

சிறிகுலன் சுரித்திரன்

காலென்னுமியக்கர் கேரர் மகாலிங்க குலத்து வேந்தன் தாாணி புகழ் மட்டக்களப்பினின் சார்ந்து நீக்கி சீர்பெறு சிறிகுலர்க்கு சிரமுடி தரித்த அன்னள் தார்களி உதித்த ஆண்டு மூவாயிரத்து இருபதாமே.

படையாட்சி குலத்துச் சிறிகுள்ள மட்டக்களப்புக்குக் கவிபிறந்து மூவாயிரத்திருப்தாம் வருஷம் அரசுக்கு வந்து தெற்கு மாணிக்க கங்கையுமல்லையாக வைத்து அரசுபுரியுங்காலம் அதிக கழனிகள் திருத்திச் செந்நெல் செழித்து ஒங்கி வரத்தனது மனைவி வயிற்றில் மூன்று புத்திரர்கள் பிறந்திருந்தார்கள். முதல் புத்திரன் வாகூரனென்பவனுக்கு கவிபிறந்து மூவாயிரத் தெழுப்தாம் வருஷம் மட்டக்களப்பைப் பட்டங்கட்டிச் சில காலத்தின் பின் பரமபதம் அடைந்தான். வாகூரனுடைய மாதா வங்கர் குலம். இந்த வாகூரன் மட்டக்களப்புக்கு அரசுக்கு வந்தபோது மாணிக்க கங்கையில் இருந்து வெட்டுவாய்க்கால் ஒன்றெடுத்து சமுத்திரக்கரைவரையும் களனிகள் திருத்திச் செந்நெல் செழித்தோங்கும்படி செய்து வைத்து அரசான் டான். இவன் வெட்டிய வாய்க்காலுக்கு முக்கனர் வாய்க்காலென்னும் நாமம் சூட்டியிருந்தனன். பின்பு நாற்பது வருஷம் அரசு செய்தபின் தனது புத்திரன் சிரசன்னசித்துவுக்குப் பட்டங்கட்டி தொன்னாறு வயது ஆயுள்வரையுமிருந்து தேகவியோகமானான்.

பிரசன்னசித்து சரித்திரம்

பிரசன்னசித்து கவிபிறந்து மூவாயிரத்து ரூற்றுப்பத்தாம் வருஷம் மட்டக்களப்புக்கு அரசுக்கு வந்தபோது தேவர் சந்திதியியற்ற விருப்புடையவனைக் கீருந்துவரும் காலம் புவனேயவாகு என்னுமொரு கவிங்க குமாரன் சோழநாட்டிலர்சியற்றி வரும் திருச்சோனனுடைய மகள் தம்பதிநல்லான் என்பவளைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்து சிலகாலத்தின் பின்பு புத்திரனில்லாமையால் இராமேசபாரம் தரி சனை செய்து மன்றபமொன்றியற்றும்படி திரவியமுங் கொடுத்து திட்டஞ் செய்து இலங்கையில் வந்து திருக்கேஸ்வரம் தெரிசனை செய்து தானும் தன் மனைவியும் கிறை தளங்களோடு கோணேஸ் வரர் தெரிசனை செய்து நிற்கும்போது மனீபுரத்தை அரசுபுரியும் நாகர்குலத்துச் சிற்றரசனுடைய மந்திரி கொட்டாயனென்பவன் புவனேயகயவாகுவை நேராக்கி என்னுடைய உத்தரவில்லாமல் நீயிங்கு வரப்படாதென விளம்பினன். அதனைக் கேட்ட புவனேயகயவாகுவும் தன்னேடு வந்த சோழவீரியர்களை ஏவிக் கொட்டியன் முதலிய நாகர் குலத்துப் பிர

தானிகளை யெல்லாம் வெட்டிக்கொன்று செயித்துச் சிலரை அந்நகரத்தாலகற்றியும் தெட்சனுதிபதி யைத் தன்னளவிருத்திச் சோழநாட்டு வீரியர்களைக் காவல் வைத்து மட்டக்களப்பை அரசுபுரியும் வாகூரன் புத்திரன் பிரசன்னசித்துவிடத்தில் மனைவி துணைவரோடு வந்து குலமுகமன் கொண்டாடி ஆகாரமுண்டு பிரசன்னசித்துவிடத்தில் தெட்சனுபதியை ஒப்புக்கொடுத்துச் சிலநாளிருந்து புவனேயகயவாகுவும் தனது நகரம் போகக் கருத்துற்றபோது பிரசன்னசித்துவும் நாகர்முனையில் பண்டு-நாளில் சப்பிரமணியர் ஆலயம் பாழடைந்திருப்பதால் நாட்டுச் சிற்பிகளை அழைத்துச் செப்பனிட்டுத் தரும்படி வேண்டினன். அதனை உணர்ந்த புவனேயகயவாகுவும் தனது மாமன் திருச்சோனனுக்கு மட்டக்களப்பு நாகர்முனைச் சப்பிரமணியர் ஆலயத்தைச் செப்பனிடக் கருத்துற்றேன். அதற்குச் சிற்பிகளும் திரவியங்களும் அனுப்பும்படி திருமுகம் அனுப்பினன். திருமுகத்தை வாசித்த திருச்சோழனும் சந்தோஷ மடைந்து மருமகன் கேட்டபடி அனுப்பினன். சிற்பிகள் வந்து புவனேயகயபாகுவைக் கண்டு நமஸ்காரம் செய்த ஆலயத்தைச் செப்பனிட்டுப் புவனேயகயவாகுவிடம் ஒப்புக்கொடுத்தனா. புவனேயகயபாகுவும் அந்தனர் புத்தியின்படி அபிசேகஞ் செய்து திருக்கோயிலென நாமன் சாற்றி பிரசினனசித்துவிடம் ஒப்புக்கொடுத்துச் சிலநாளிருக்க புவனேயகயபாகுவின் மனைவி தம்பதி நல்லாளுக்குக் கெற்பழுண்டாக பிரசினனசித்துவும் மனமகிழ்ச்சி கொண்டு புவனேயகயபாகுவுக்கு ஒரு நாடுண்டாகக்கருதி, வடக்கு மக்கனால் வெட்டுவாய்க்காலும், தெற்கு மாணிக்க கங்கையும், மேற்குக்கடவுத்தையும் கிழக்குச் சமுத்திரமாயிமுள்ள ஒரு கிராமத்தை உண்டாக்கிக் கவடாமலையில் மாளிகை உண்டாக்கி புவனேயகயபாகுவுக்குக் கைலஞ்சமாகக் கொடுத்து அரசிருக்கச் செய்து புனராசி என்று நாமன்சாற்றிக் கல்லிலும் வெட்டிவைத்து தன்னிருப்பிடஞ் சென்றன. இது நிகழ்ந்தது கவிபிறந்து மூவாயிரத்துநாற்றுமுப்பதாம் வருஷம். அதன்பின்பு புவனேயகயவாகு தன்னேடு வந்த பிரதானி சோளவீரியர் கிறைத்தளங்களாகவும், தன்னருகாயிருத்தி தனது நகரத்துள் கழனிகள்திருத்திகுடிபடைசிறைகளை வைத்து வாழ்ந்து வருங்காலம் தனது மனைவிக்குப் பிரசவ காலம் நேரிட்டது.

அன்று விடாமலை பெய்ய அத்தினத்தில் புத்திரன் பிறந்தான். அப்பிள்ளைக்கு மேகவாணன் என்றும் மனுநேயகயவாகு என்றும் நாமம்சாற்றி வாழ்ந்து வருங்காலம்—புத்திரனுக்கு இராச பருவகாலம் வர வங்கதேசத்துக் குலசந்திரனுடைய புத்திரி அழகு வல்லியை மணம்முடிப்பித்து உன்னரசுகிரியையும் பட்டங்கட்டிச் சில காலத்தின் பின் புவனேயகய வாகுவும் அவர் மனைவியும் ஒரே தினத்தில் தேக வியோகம் அடைந்தனர்.

மனுநேயகயவாகுவின் சரித்திரம்

மனுநேயகயவாகு கலிபிறந்து மூவாயிரத் துநாற்றைம்பதாம் வருஷம் பட்டத்துக்குவந்தான். இவன் உன்னரசுகிரிக்குமேற்கிலும் தெற்கிலும் உள்ள நாடு நகரங்களை எல்லாம் தன்கைவசப் படுத்தித் திசைவாங்கு அரசுபுரியுங்காலம் மட்டக்களப்பை அரசுபுரியும் பிரசன்னைச்த்துவின் புத்திரன் நாசகைனச் சிநேகம் கொண்டு தந்தையாலியற்றிய நாகர்முனை ஆலயத்தை அந்தணர்புத்தியின்படி செப்பனிடக் கருதிச் சோழநாட்டுச் சிற்பிகளை அழைத்து எழுத்துடே தாவியும் மதில் மண்டபங்கள் மாதர்சாலை, வாகனவீடு, கோபுரவாசல், தங்கத் தகடுபூட்டிய கொடித்தம்பம் தூபியின் மேலே ஏழு தங்கக் குடமும் நிறைத்து ஆறுவீதியும் அலங்கரித்து அந்தணரால் அபிஷேகங்கள் செய்வித்துத் தனது மாதாபிதா வமிசத்தாருக்கு வங்கதேசம் சிங்கபுரம் சோழநாடு கலிங்கநாடு இராமநாடு இவைகளை அரசுபுரியும் புரவல்லர்களுக்குத் தந்தைதாயுடைய சம்பவங்களும் கலிங்கர் வங்கர் சிங்கர் இலங்கையை அரசுபுரியும் நேர்மைகளும், தனது தந்தையால் முன் நாகர் முனையிலியற்றிய திருப்பணிச் சம்பவங்களும் அந்தத் திரு முகப்பணியை யான் அந்தணர் புத்தியின்படி தமிழ்மதம் ஓங்கச் சோழநாட்டுச் சிற்பிகளை அழைத்துசெப்பனிட்டு அபிஷேகம் இன்ன தினமெனத் திருமுகம் அனுப்பினர். அதை வாசித்தறிந்து அரசர்கள் மாணிக்கம், முத்து, இரத்தினம், நாகமணி, தங்கத்தட்டு, பாரிசாதம், சரிகைப் பட்டு இவைகளை ஏழு இராசர் கையில் கொடுத்து தங்கள் தங்கள் பந்துக்கள் நாற்பது திறைக்குடி

களையும் அனுப்பிவிட்டனர். அவர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஒரு படகில் ஏறி தென்சமுத்திரம் சார்ந்து நாகர்முனைக்கு அடுக்காயிருக்கும் களப்பு முகத்தி விறங்கி நிற்க, தாசகன் மனுநேயகயவாகுவின் பிரதானிகள் அந்தணர்களோடு எதிர் சென்று முகமன் கொண்டாட அந்தணர்களை ஏழு இராசரும் நாற்பது திறைக்குடிகளும் தம்பட்டனென வாழ்த் தித் திருப்பணிக்குச் சென்று ஏழு இராசரும் அவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திரவியங்களையும், அரசினர்தம்பதி நல்லாள் பந்துகள் கொடுத்த முகமன் பத்திரங்களையும் மனுநேயகயவாகுவிடம் கொடுத்து பரிசுபுரிந்தனர். மனுநேயகயவாகுவும் வந்தவர்களை ஆசீர்வதித்து அறுசவையுடன் அழுத விப்பித்து அபிஷேகங்கு செய்து ஆறுகாலம் பூசை நடக்கும்படி ஏழு இராசர்களையும் படையாட்சிக்குலத் தில் மூன்று வன்னியர்களையும் வகுத்து இருபாகை முதன்மையாக கலிங்கக்குலத்து பிரசன்னைச்த்து வினுடைய சந்ததிகளே வரவேண்டுமென்றும், ஐந்து பண்டாரங்களும், அந்தணர், முதன்மை இராசர் இவர்களுடைய உள்ளியர் என்னும் பதினாறு சிறைகளும் காராளருடைய உள்ளியர் என்றும் மனுநேயகயவாகுவும் தாசகளும் கற்பித்தனன். பின்பு திருப்பணிக்கு ஆதாரமாக மனுநேயகயவாகுவும் தாசகளும் ஏரிகள் இயற்றிக் கழனிகள் உண்டாக்கக்கருதி சங்குமன்கள்டு தலையாகவும் தாடைசிரிபாதமாகவும் இருபத்துநாலு ஏரி ஒன்றாகவும் மூப்பத்திரண்டு மதகுவைத்து ஒரு ஏரி இயற்றி சமுத்திரக்கரைவரை கழனிகள் திருத்தி நீர் மிஞ்சிவந்தால் ஏரியை இரண்டாகப் பிரித்து நடுவில் கள்ளி ஒடையாய்வெட்டிச் சமுத்திரக்கரையில் கொண்டுவிட்டு நாகமுனைத் திருப்பணிக்கு ஈந்து மட்டக்களப்பை அரசுபுரியும் தாசனிடத்து ஒப்புக்கொடுத்து இராசரும் வந்த திறைக்குடிகளும் தம்பட்டர் என்று அந்தணர்களைக் கண்டுபேசிய இடத்தில் அந்தணர்களைக் குடியிருத்தி பட்டையும் வரிசைகளையும் கொடுத்து மாணிக்க வைசத்தால் ஒரு கணேச விக்கிரமும் ஸ்தாபித்து தம்பட்டர்

ஊரென நாமம் சூட்டி, தனதுமாதா தம்பதி நல்லான்பேரில் ஒரு வாவியும் இயற்றி அந்த வாவிக்குத் தம்பதிலில் என்று நாமம் சாற்றி தாசகணிடத்து விருந்துண்டு முகமன்கொண்டாடி உன்னரச்சிரியில் மைனவியும் வரும் சிறைத்தளங்களோடு சென்று வாழ்ந்துவரும் காலம் மைனவிக்கு சந்தானமில்லாமையால் விசனமுற்று இருக்கும் போது ஒரு பேழை சமுத்திரத்தில் அடைந்துவந்து கரை ஏறக்கண்ட வேவுகாரன் ஒருவன் உன்னரச்சிரியில் சென்று மனுநேயகயவாகுவிடத்தில் கைகட்டி நின்று, அரசே சமுத்திரக் கரையில் ஒரு அழிசுவந் தரியமான் பேழை அடைந்து கரைசேர்ந்திருக்கிறதென விண்ணப்பம்செய்தான். அதைக் கேட்ட அரசன் பிரதானிகளோடு கடற்கரைக்குச் சென்று பேழையைத் திறந்தான். அதற்குள் ஒரு பெண் குழந்தையிருந்து கல கல என நகைத்தது. அதைக்கண்ட அரசன் மனமகிழ்ச்சியோடு பல்லக்கில் வைத்து உன்னரச்சிரிக்குச் சென்று தன் மைனவிகையில்கொடுத்து ஆடகவுந்தரி என நாமம் சூட்டி நாளொருவன்னமாய் வளர்த்துப் பேழை அடைந்த இடத்தை நகராக்கி பாலர்நகைநாடென நாமம்சாற்றிக் குடியேற்றி அந்தநாடும் மட்டக்களப்பு எல்லையானபடியால் தாசகணிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்துத் தனது நகரம் போயினன். தாசகனும் அந்தப் பாலர் நகரைக் காட்டில் படகுகட்டும் துறையாக்கி அணையும் இயற்றினன். அதன்பின் வடநாட்டு வர்த்தகர்கள் வந்து வர்த்தகம்செய்தனர். பின்பு மனுநேயகயவாகுவின் புத்திரி ஆடகவுந்தரிக்கு ஏழுவயதில் சயனிக்கும்போது ஒருவர்தெரிசபிரிசன்னராகி இராமமந்திரம் ஒன்றும், இராமதியானமே வணக்கமென்றும், உபதேசித்தகன்றூர். உடனேவிழித்து மறுநாட்காலையில் மந்திரங் செபித்து இராம மூர்த்தியை வளங்கிவருங்காலம் மனுநேயகயவாகுவுக்கு ஆடகவுந்தரியினுடைய பூர்வசம்பவங்களை வடநாட்டு வர்த்தகப்பிரபுக்கள் விளங்கப்படுத்தினர். மனுநேயகயவாகுவும் புத்திரிதனக்கு உரியை உடையவளென்று உன்னரச்சிரியைப் பட்டங்கட்டி பரமபதம் அடைந்தனன்.

(வரும்).

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்

(12 ம் பக்கத் தொடர்)

அதுவே நம்மை உழைப்பின் பலனுக்கானாக்கி, புண்ணிய பாவமென்னும் பினிகளாற் கட்டிலஸ்மஸாரக் கடவிலமிழுத்திவிடுகின்றது. ஆகையால் நாமெது செய்தாலும் பகவானுக்கு அரப்பணித்தே உழைக்க வேண்டும். எக்காலமும் ஸாதுக்களையுடுத்து ஸத்விஷயங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருக்கும் பொழுதும் அடிக்கடித் தனியான ஓர் இடத்திற்குச் சென்று தெய் வத்தைத் தியானித்தல் வேண்டும். பகவானிடத்து மனதிருந்தால் நீ நெருப்பிலிருந்தாலும் அஃது உண் இனச்சடாது” என்று உபதேசித்தார்.

மஹாத்மா காந்தியடிகள் “இராமகிருஷ்ணரின் வாழ்க்கை நடைமுறையில் சமயம் என்பதன் வரலாறு” என்று கூறினார்.

ரோமாரோலான் “முப்பது கோடி மக்களின் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்த ஆண்மீக வாழ்க்கையின் நிறைவு” என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சகல சமயங்களுக்கும் மதிப்பு காட்டினார். ஒற்றுமை, சமத்துவம், சகிப்புத்தன்மை ஆகியவைகளின் பிரதி நிதியாக இருந்தார். எங்கும் உண்மையையே கண்டார். சாஸ்திரங்களிடத்தும் நமது ஆசார்யர்களிடத்தும் பெரு நம்பிக்கைவைத்திருந்தார். ஒவ்வொரு பெண்ணிடத்திலும் லோகமாதாவையே கண்டார். நம் யாவரையும் ஒவ்வொரு பெண்ணையும் தேவியின் அவதாரமாகவே மதிக்கும்படி கூறினார். கலியுகத்திலே பக்திமார்க்கமே சிறந்ததென்று கூறினார். அன்னையைச் சரணமடைந்தவர்களை அவள் தீய நெறியினின்று காப்பாள் என்று கூறினார்.

“இந்த மனீத வாழ்வில் ஆன்ம முன்னேற்றத் திற்கு நாம் முயற்சி செய்யாமற்போனால் பெரு நஷ்டத்திற் குள்ளாவோம்” என்று உபநிடதம் கூறுகிறது. சாஸ்திரங்களிலும், உபநிடதங்களிலும் கூறப்பட்ட உயரிய உணர்ச்சி பரமஹம்ஸரது வாழ்க்கையிலுள்ளது. இவ்வாறு தனது அவதாரத்தின் பிரயோஜனத்தை முடிவுசெய்துகொண்டு 1886-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் பகவான் மஹாசமாதியடைந்தார். அவர் ஏற்றிவைத்ததீபம் எங்குமெந்நாளும் சுடர்விட்டெரிந்து தன் ஒளியைப் பரவச்செய்யுமாறு ஈசனை நாம் பிரார்த்திப்போமாக.

அரசாங்க பிரசுர நிலையத்தில் பெறக்கூடிய நூல்கள்
தமிழில் சட்ட சம்பந்தமான நூல்கள்

		தபாற விலை	தபாற செலவு
		ரூ. ச.	ரூ. ச.
1.	அத்தியாயம் 60 காரச் சாரதிகள் சம்பந்தமான ஒழுங்குகள் ஏற்பாடு செய்வதற்கானதொரு கட்டளைச் சட்டம்	0 10	0 10
2.	அத்தியாயம் 91—நொத்தாரிஸ்மார் சட்டம்	1 30	0 35
3.	அதிகாரம் 95—கலியாணப் (பொதுச்) சட்டம்	0 55	0 20
4.	(i) 1940 ம் ஆண்டின் 15 ம் இலக்க கலியாணப் பதிவுச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டம்	0 50	0 10
	(ii) 1944 ம் ஆண்டின் 49 ம் இலக்க ஷி		
	(iii) 1945 ம் ஆண்டின் 20 ம் இலக்க ஷி		
	(iv) 1946 ம் ஆண்டின் 34 ம் இலக்க ஷி		
5.	அத்தியாயம் 104—தத்துவப் பத்திரங்கள் சட்டம்	0 20	0 10
6.	அத்தியாயம் 115—வீட்டுப் பணியாளர் பதிவுச் கட்டளைச் சட்டம்	0 30	0 10
7.	அத்தியாயம் 116—தொழிற் சங்கக் கட்டளைச் சட்டம்	0 80	0 20
8.	அத்தியாயம் 120—வியாபாரப் பெயர்கள் கட்டளைச் சட்டம்	0 40	0 10
9.	அத்தியாயம் 198—கிராமச் சமுதாயச் சட்டத்தின் மறுபதிப்பு	1 30	0 35
10.	1947 ம் ஆண்டின் 17 ம் இலக்க கிராமச் சமுதாயச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான சட்டம்	0 10	0 10
11.	1935 ம் ஆண்டின் 19 ம் இலக்க இலங்கையிலே முடிக்குரிய காணியின் கிரமமான பண்படுத்துதலுக்காகவும் பராதீனப் படுத்துதலுக்காகவும் ஏற்பாடு செய்வதற்கான சட்டம்	1 05	0 35
12.	1939 ம் ஆண்டின் 31 ம் இலக்க கல்வி அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்யவும் அதைப்பற்றிய நியாயப் பிரமாணத்தைத் திருத்தித் திரட்டுவதற்குமான சட்டம்	0 45	0 20
13.	1939 ம் ஆண்டின் 32 ம் இலக்க பிரசவ உதவிப் பணக் கட்டளைச் சட்டம்	0 30	0 20
14.	1941 ம் ஆண்டின் 27 ம் இலக்கச் சம்பளச் சபைகள் சட்டம்	1 10	0 35
15.	1942 ம் ஆண்டின் 45 ம் இலக்க தொழிற்சாலைகள் கட்டளைச் சட்டம்	2 75	0 35
16.	1945 ம் ஆண்டின் 43 ம் இலக்க ஒரு ஸ்தல அரசாங்க சேவையை அமைப்பது ஒழுங்குபடுத்துவது முதலிய ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கான ஒரு சட்டம்	0 40	0 10

குறிப்பு.—அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சர், தபாற பெட்டி இலக்கம் 500, கொழும்பு என்ற விலாசத்தில் நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.